

ੴ

ਜਾਂਪ੍ਰੈ ਜੀ ਸਾਹੀਬ

ਅਧਾਯੋ ਤਮੋ ਕਠ ਵਾਪੁ ਪਰਯਾਨੰ

ਤਾਲੁਗੁ ਅਨੁਵਾਦੰ

వోషయ పటౌటౌక

జపూజీ సాహిబ్-----	1
ప్రార్థన -----	36
ప్రయాణం కోసం తత్వశాస్త్రం -----	41
తలపాగా యొక్క ప్రపాముఖ్య త -----	43
మహిళల పాత్ర -----	45
మీ ప్రయాణంలో నప్రత కీలక సారంశం -----	49

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher: SikhBookClub.com

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ఒకే ఒక్క దేవుడు ఉన్నాడు అతనే 'శాశ్వత మైన ఉనికి'. అతనే విశ్వాన్ని సృష్టించిన కర్త, అంతటా-ఉండే, భయం లేకుండా, శత్రుత్వం లేకుండా, కాలం నుండి స్వతంత్రంగా, జనన మరియు మరణ చక్రాలకి మించి మరియు స్వీయ బహిర్గతుడు. గురువు కృపవల్ల ఆయన సాక్షాత్కారం చెందబడ్డాడు.

॥ ਜਪੁ ॥

ఈ కూర్పు యొక్క పేరు 'జాప్'

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

అతను మొదటి నుండే ఉనికిలో ఉన్నాడు, యగాలంతా నిజంగానే.

ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ఓ' నానక్, అతను ఇప్పుడు నిజమైనవాడు, అతను ఎప్పటికీ నిజమైనవాడే (ఉనికిలో ఉంటాడు).

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸోਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥

ఒకవేళ ఎవరన్నా వేలాది సానాలు చేసినా మనస్సు స్వచ్ఛంగా మారదు.

ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥

నిరంతరం ఆచారబద్ధమైన ధ్యానం చేసినా కూడా మనస్సు మౌనంగా ఉండి తిరగటాన్ని ఆపదు.

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥

అన్ని గ్రహాల భౌతిక సంపదను సేకరించినా తర్వాత కూడా ఆకలి లేదా భౌతిక సంపద కోసం కలిగే కోరికను సంతృప్తి పరచలేదు.

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ

అత్యంత తెలివి మరియు జ్ఞానం కలిగి ఉండటంతో చివరికి వచ్చే ప్రయోజనం ఏమి ఉండదు.

ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥

కాబట్టి మనం సత్యంగా ఎలా మారవచ్చు? భ్రమ యొక్క ముసుగును (దేవుని నుండి మనల్ని వేరు చేసేది) ఎలా చీల్చేయవచ్చు?

ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ఓ నానక్, మీకు నిర్దేశించినదాన్ని అంగీకరిస్తూ మరియు దేవుని చిత్తం ప్రకారం జీవించడం ద్వారా.

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥

ప్రతిదీ అతని ఆదేశం తోనే సృష్టించబడింది; అతని ఆజ్ఞను వివరించలేము.

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥

ਅਤਨਿ ਆਝਠੋਂ ਆਤਮਾ ਲੁ ਜੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਾਸੁਕੁੰਟਾਯਿ; ਆਯਨ ਆਝਠੋਂ ਮਹਿਮ, ਗੋਪ੍ਰਤਨਮੁ ਲਭਿਸ਼ਾਯਿ.

ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥

ਅਤਨਿ ਸੰਕਲ੍ਪੁੰਠੋਂ ਕੋਂਦਰੁ ਆਨ੍ਨਤੰਗਾ ਮਰਿਕੋਂਦਰੁ ਤਕੁਕੁਵ ਨਿਲੁਸ਼ਾਰੁ. ਆਯਨ ਸੰਕਲ੍ਪੁੰਠੋਂ ਨਿਰ੍ਰੇਞਿੰਚਿਨ ਦਾਨਿ ਵਲੁ ਬਾਧਲੁ, ਆਨੰਦਾਲੁ ਅਨੁਭਵਿਸ਼ਾਰੁ.

ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥

ਕੋਂਦਰੁ, ਆਯਨ ਆਝਠੋਂ, ਆਸ਼ੀਰ੍ਵਦਿੰਪਬਡਿ ਮਰਿਯੁ ਕੁਮਿੰਚਬਡਤਾਰੁ; ਮਰਿਕੋਂਦਰੁ, ਆਯਨ ਆਝਠੋਂ, ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕ੍ਰੰਠੋਂ ਲਕੁਸ਼ਾਲੁ ਲੇਕੁੰਡਾ ਤਿਰੁਗੁਤਾਰੁ ਆਂਟਾਰੁ.

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੇ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੇਇ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਏਕੁਰੁ ਆਯਨ ਆਝਕੁ ਲੋਬਡਿ ਆਂਟਾਰੁ; ਏਵਰੁ ਆਯਨ ਆਝਨੁ ਦਾਣੀ ਲੇਰੁ.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੇਇ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨਿ ਆਝਨੁ ਏਵਰੈਠੇ ਅਰੁੰ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਰੋਂ, ਵਾਰੁ ਅਹੰਭਾਵੰਠੋਂ ਪ੍ਰਵਰਿੰਚਕੁਆਡਦੁ.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥

ਅਤਨਿ ਸਾਮਰ੍ਧੁੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ, ਕੋਂਦਰੁ ਆਯਨ ਸ਼ਕੁੰਨਿ ਪਾਡੁਤੁ ਆਂਡੋਚੁ.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਆਯਨ ਮਨਕੁ ਆਚੈ ਬਹੁਮਤੁਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਪਾਡੁਤਾਰੁ (ਮਨੰ ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚਿਨਵੰਨੀ) ਮਰਿਯੁ ਆ ਬਹੁਮਤੁਲਨੁ ਚੁਸੁਕੁਨਿ ਆਯਨ ਆਨ੍ਰਾਰਨੇ ਰੁਜੁਵੁ ਚੇਸੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਆਯਨ ਆਦਾਤੁਮੈਨ ਸਦੁੰਠਾਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਆਯਨ ਗੋਪ੍ਰਤਨਾਨੀ ਪਾਡੁਤਾਰੁ.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਆਯਨ ਆਧ੍ਰਾਤੁਕੁ ਞਾਨਾਨੀ ਪਾਡਡੰ ਕੁਘੰਗਾ ਆਂਟੁੰਦਨਿ ਅਨੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥

ਕੋਂਦਰੁ ਅਤਨੁ ਸ਼ਰੀਰਾਨੀ ਅੰਦੰਗਾ ਤਯਾਰੁ ਚੇਸ਼ਾਡਨਿ, ਮਲ੍ਹੀ ਦਾਨਿਨਿ ਧੁਾਲੀਗਾ ਮਾਰ੍ਚੇਸ਼ਾਡਨਿ ਪਾਡੁਤਾਰੁ.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥

ਕੌਂਦਰੁ ਆਯਨ ਪ੍ਰਾਣਾਲਨੁ ਤੀਸੇਂਸ੍ਰਾਡਨਿ, ਆ ਤਰ੍ਵਾਤ ਮਝੈ ਪਛਿੰਸ੍ਰਾਡਨਿ
ਪਾਡੁਤਾਰੁ.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥

ਅਤਨੁ ਚਾਲਾ ਦੁਰਲੋ ਛੰਟਾਡਨਿ ਕੌਂਦਰੁ ਪਾਡੁਤਾਰੁ.

ਗਾਵੈ ਕੇ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥

ਆਤਨੁ ਅਨਿਚੋਲਾ ਕਨਿਪਿਸ੍ਰਾਡਨਿ ਕੌਂਦਰੁ ਪਾਡਾਰੁ.

ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੇਟਿ ॥

ਅਤਨਿ ਲਕ਼ਣਾਲਨੁ ਵਰ੍ਹਿੰਚਡਾਨਿਕਿ ਅੰਤਮੇ ਲੇਦੁ.

ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੇਟੀ ਕੇਟਿ ਕੇਟਿ ॥

ਮਿਲਿਯਨ ਮੰਦਿ ਆਯਨਨੁ ਮਿਲਿਯਨ ਸਾਰੁ ਵਰ੍ਹਿੰਚਡਾਨਿਕਿ ਪ੍ਰਯਤਿੰਚਾਰੁ.

ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥

ਗੋਪ੍ਰਗਾ ਆਚੈਵਾਡੁ ਏਪੁਡੁ ਆਸ੍ਰਾਨੇ ਛੰਟਾਡੁ, ਅੰਦੁਕੁਨੇ ਵਾਰੁ ਵਾਟੀਨਿ
ਅੰਦੁਕੁੰਟਾ ਅਲਸਿਪੋਤੁਨਾਰੁ.

ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥

(ਅਯਿਨਾ) ਪ੍ਰਯਲੁ ਏਨੋਂ ਯੁਗਾਲ ਨੁੰਡਿ ਅਤਨਿ ਬਹੁਮਤੁਲਨੁ ਵਿਨਿਯੋਗਿਸ੍ਰਾਨੇ
ਛੰਨਾਰੁ.

ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥

ਅਤਨੁ ਦੇਵੁਡੁ, ਗੋਪੁ ਅਧਿਨੇਤ, ਤਨ ਆਦੇਸ਼ੰਤੋ ਪ੍ਰਪੰਚ ਪਨਿਤੀਰੁਨੁ
ਨਿਰ੍ਵੇਸ਼ਿਸ੍ਰੁਨਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਰੁ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਨਿਰ੍ਵਕ੍ਸ਼ਮੈਨ, ਕ੍ਸ਼ਮਿੰਚੇ ਗੁਣੰ ਕਲਿਗਿਨ, ਏਲੁਪੁਡੁ
ਆਨੰਦਕਰਮੈਨ ਸ੍ਰਿੰਤਿਲੋ ਛੰਟਾਡੁ.

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥

ਆਯਨ ਅਮਰੁਡੁ ਮਰਿਯੁ ਆਯਨ ਨ੍ਯਾਯਮੁ, ਆਯਨ ਭਾਸ਼ ਪ੍ਰੇਮੰਤੋ ਵਸ੍ਰੁੰਦਿ
ਮਰਿਯੁ ਆਯਨ ਅਨੰਤੁਡੁ.

ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥

ਮਨਮੁ ਅਤਨਿਨਿ ਚਾਲਾ ਏਕੁਕੁਵਗਾ ਵੇਡੁਕੁੰਟਾ ਛੰਟਾਮੁ ਮਰਿਯੁ ਆ ਦਯੰਗਲ
ਦੇਵੁਡੁ ਅਨਿਟੀਨੀ ਆਸ੍ਰਾਨੇ ਛੰਟਾਡੁ.

ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥

ਅਤਨਿਕੀ ਏਮਿ ਅਰਿਪਿੰਚੁਕੁੰਟੇ ਆ ਦੋਵੁਨਿ ਸ਼੍ਰੀਨਾਨਿਕੀ ਚੋਰੁਕੋਗਲਮੋ.

ਮੁਹੈ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਆਯਨ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਰੋਕੋਤਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਮਨੰ ਵ ਮਾਟਲੁ ਮਾਠਾਡਾਲੀ?

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਊਦਯਾਨਿਕੀ ਮੁੰਦੁ ਊਨੁ ਪਵਿਤ੍ਰਮੈਨ ਸਮਯੰਲੋ, ਸਤ੍ਯਨਾਮਾਨਿ ਚਦਵੰਡੀ, ਆਯਨ ਮਹਿਮਗਲ ਸਦ੍ਘੁਣਾਲਨੁ ਗੁਰਿੰਚੰਡੀ.

ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥

ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰੰ ਮੰਚਿ ਪਨੁਲ ਚੋਯੁਟੰ ਢਵਾਰਾ ਦੋਰੁਕੁਤੁੰਦਿ, ਦੁਰ੍ਘੁਣਾਲ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕ੍ਤੀ ਢਵਾਰਾ ਪੋੰਦਬਡੁਤੁੰਦਿ ਮਰਿਯੁ ਮਨਮੁ ਅਤਨਿ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦੰਠੋ ਢੋਵਿਕ ਨ੍ਯਾਯਸ਼੍ਰੀਨਾਨਿਕੀ ਚੋਰੁਕੁੰਟਾਮੁ.

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਊ ਵਿਧੰਗਾ ਮਨੰ ਅਤਨਿਨਿ ਗ੍ਰਹਿੰਚੰਗਲੰ, ਏਵਰੈਠੇ ਸੰਵਿਯ ਊਨਿਕੀਲੋ ਊੰਟੁ ਨਿਤ੍ਯਮੁਗਾ ਊੰਟਾਡੋ.

ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਰੋਇ ॥

ਅਤਨਿਨਿ ਸ਼੍ਰੀਪਿੰਚੰਡੰ ਕੁਦਰਦੁ (ਪਰਿਮਿਤੰ ਚੋਯੁਬਢਾਡੁ), ਅਤਨਿਨਿ ਸੁਸ਼੍ਰਿੰਚਲੇਮੁ.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥

ਨਿਸ਼ਕੁਲੁਸੁਢੈਨ ਦੋਵੁਡੁ ਅਤਨਿਕਤਨੇ ਸੁਵਯੰਗਾ ਊਨਿਕੀਲੋਨਿਕੀ ਵਚਾਡੁ.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ਕ ਭਕ੍ਤੀਠੋ ਆਯਨਨੁ ਸੁਰਿੰਚੁਕੁੰਨੁ ਵਾਡੁ, ਆਯਨ ਆਸ਼ਾਨੰਲੋ ਗੋਰਵਾਨਿ ਪੋੰਦੁਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆਯਨ ਗੀਠਾਲਨੁ ਪਾਡੁਕੁੰਦਾੰ, ਅਤਨੁ ਸਦ੍ਘੁਣਾਲਕੁ ਨਿਧਿ.

ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥

ਆਯਨ ਸੁਤਿਨਿ ਪਾਡੁਠਾ, ਵਿੰਟੁ, ਆਯਨ ਪ੍ਰੇਮਨੁ ਮਨ ਪ੍ਰਾਦਯੰਲੋ ਪ੍ਰਤਿਸ਼੍ਠਿੰਚੁਕੁੰਦਾੰ,

ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥

ਮਨ ਦੁਖਾਨਿ ਪਾਰਢ੍ਰੋਲੀ ਸ਼ਾਂਤਿ ਨਿ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਕਰਾਨਿ ਪੋੰਦੁਦਾੰ.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥

ਗੁਰੂਬੋਧਲ ਦਵਾਰਾ ਮਨਮ ਦਵੈਕ ਧ੍ਵਨਿਨਿ ਵਿੰਟਾਮ, ਦਵਝਾਨਾਨਿ ਪਿੰਦੁਤਾਮੁ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਵਯੋਝਿ ਚੋਂਦਾਡਨਿ ਗ੍ਰਹਿਸ਼੍ਰਾਮ.

ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥

ਮਨਕੁ, ਗੁਰੁਵੁ ਸ੍ਵਯੰਗਾਨੋ ਅਨਿ ਦੋਵੁਝੁ ਮਰਿਯੁ ਦੋਵਤਲ ਲਾਗਾ ਊਂਟਾਡੁ.

ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਨੋਨੁ ਦੋਵੁਝੀ ਟੇਲੁਸੁਕੁਨੁਪੁਪੁਟੀਕੀ, ਅਤਨਿਨਿ ਨੋਨੁ ਮਾਟਲੋਂ ਵਰੁਠਿੰਚਲੋਨੁ.

ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ਊ' ਨਾ ਗੁਰੁ, ਦਯਚੋਸਿ ਊ ਅਵਗਾਹਾਨਠੋ ਨਨੁ ਆਸ਼ੀਰ੍ਵਦਿੰਚੰਡੀ:

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੇ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥

ਅਨਿ ਜੀਵੁਲਕੁ ਵਕੁਕ ਪ੍ਰਦਾਤ ਅਯਿਨ ਮਿਮੁਲਿ ਨੋਨੁ ਵਨੁਪੁਟੀਕੀ ਮਰਚਿਪੋਲੋਨੁ.

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥

ਅਯਨ ਸੰਠੋਪਿਸੇ ਠੀਰੁਯਾਤ੍ਰ, ਪ੍ਰਝਾਝਨ ਸਾਨੰ ਊਪਯੋਗਕਰੰਗਾ ਊਂਟਾਯਿ. ਅਯਨਨੁ ਆਖੋਦਪਰਿਚੋਲਾ ਚੋਯਕੁੰਡਾ, ਊ ਆਚਾਰਾਲੁ ਵੰਠ ਵਰਕੁ ਮੰਚਿਵੀ?

ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥

ਅਯਨ ਸੁਝਿੰਚਿਨ ਮੋਠੰ ਪ੍ਰਪੰਚਿਨਿ ਚੁਸਿਨਪੁਪੁਡੁ, (ਨੋਨੁ ਗ੍ਰਹਿੰਚਾਨੁ) ਅਤਨਿ ਆਸ਼ੀਰ੍ਵਦੰ ਲੋਕੁੰਡਾ ਵਮੀ ਪਿੰਦਲੋਮੁ.

ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥

ਗੁਰੁ ਬੋਧਨਲਨੁ ਊਕੁਸਾਰੀ ਅਯਿਨਾ ਵਿਨਾ ਮੀ ਮਨਸੁ ਦਿਵਝਾਨੰਠੋ ਸੰਪੰਨੁਮਵੁਠੁੰਦੀ.

ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥

ਊ' ਨਾ ਗੁਰੁ, ਦਯਚੋਸਿ ਊ ਅਵਗਾਹਾਨਠੋ ਨਨੁ ਆਸ਼ੀਰ੍ਵਦਿੰਚੰਡੀ;

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੇ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥

ਅਨਿ ਜੀਵੁਲਕੁ ਵਕੁਕ ਪ੍ਰਦਾਤ ਅਯਿਨ ਮਿਮੁਲਿ ਨੋਨੁ ਵਪੁਪੁਟੀਕੀ ਮਰਚਿਪੋਲੋਨੁ

ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੁਣੀ ਹੋਇ ॥

ਊਕ ਵਯੁਕੀ ਨਾਲੁਗੁ ਯੁਗਾਲੁ ਲੋਦਾ ਪਦਿ ਰੋਠੁ ਵਕੁਕੁਵ ਜੀਵਿੰਚਿਨਾ,

ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਅਤਡੁ ਪ੍ਰਪੰਚਮੰਠਟ ਟੇਲਿਸਿਨਾ, ਪ੍ਰਤਿਵਾਡੁ ਅਤਨਿਨਿ ਪਾਟਿੰਚਿਨਾ

ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥

ప్రపంచవ్యాప్తంగా ప్రశంసలు మరియు కీర్తితో మంచి పేరు ప్రఖ్యాతలు కలిగి ఉన్నా,

ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥

దేవుని కృప యొక్క దయ సాధించబడకపోతే, అప్పుడు ప్రపంచంలో ఈ సుదీర్ఘ జీవితం మరియు ఖ్యాతి విలువలేనిదే.

ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੇਸੀ ਦੇਸੁ ਧਰੇ ॥

అటువంటి వ్యక్తి చాలా తక్కువగా పరిగణించబడతాడు, (అల్పమైన పురుగులాగా) మరియు నామాన్ని మరచిపోయినందుకు దేవుడు చేత తిరస్కరణకు గురవుతాడు.

ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥

ఓ నానక్, దేవుడు అయోగ్యులను కూడా సద్గుణాలతో ఆశీర్వదించగలడు, మరియు పుణ్యవంతులకు మరిన్ని సుగుణాలను ఇస్తాడు.

ਤੇਹਾ ਕੇਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੇਇ ਕਰੇ ॥੧॥

ఏమీ లేనివాడికి సద్గుణాలను ప్రసాదించగల దేవుడిని తప్ప మరెవరినీ నేను ఊహించుకోలేను.

ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥

దేవుని వాక్యాన్ని ప్రేమతో, భక్తితో వినడం ద్వారా ఒక వ్యక్తి సాధువుగా, మత మార్గదర్శిగా, ఆధ్యాత్మిక నాయకుడిగా, మరియు ఒక గొప్ప యోగిగా మారతాడు.

ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥

దేవుని వాక్యాన్ని ప్రేమతో, భక్తితో వినడం ద్వారా విశ్వ ప్రకృతిని, దాని సహాయ వ్యవస్థను అర్థం చేసుకుంటారు

ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥

దేవుని వాక్యాన్ని వినడం ద్వారా, ఖండాల గురించి, లోకుల గురించి, వేరే ప్రాంతాల గురించి జ్ఞానం లభిస్తుంది.

ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲ ॥

దేవుని వాక్యాన్ని వినడం ద్వారా ఒకడు మరణం గురించి అస్సలు భయపడడు.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ఓ నానక్, ఆయన భక్తులు ఎప్పటికీ సంతోషం మరియు ఆనందంలో ఉంటారు.

ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥

ਦੇਵੁਨਿ ਵਾਕਯਾਨਿ ਵੀਨਟੁੰ ਦਵਾਰਾ, ਅਨਿ ਬਾਧਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪਾਪਾਲੁ
ਤੁਡਿਚਿਵੇਯਬਡਠਾਯੁ. ॥੮॥

ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਵਾਕਯਮੁਨੁ ਵੀਨੁਟੁ ਵਲਨੁ ਸ਼ਿਵੁਡੁ, ਬ੍ਰਹਮੁ, ਇੰਦ੍ਰੁਲੁ ਵੰਠੀ ਠ੍ਰੈਵਿਕ
ਗੁਣਾਲਨੁ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ.

ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਵਾਕਯਾਨਿ ਵੀਨਡੁੰ ਦਵਾਰਾ ਪਾਪੁਲੁ ਕੂਡਾ ਝਾਨੋਂਦਯੁੰ ਪੋਂਦੁਠਾਰੁ, ਦੇਵੁਨਿ
ਸੁਤਿਨਿ ਪਾਡਡੁੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਸੁਠਾਰੁ.

ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਵਾਕਯਾਨਿ ਵੀਨਡੁੰ ਦਵਾਰਾ, ਦੇਵੁਨਿਠੋਂ ਸੰਖੁਆਨਿ ਸਾਧਿੰਚੇ ਵਿਧਾਨੁੰ ਗੁਰਿੰਚਿ,
ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰੁ ਇੰਦ੍ਰਿਯਾਲੁ ਏਲਾ ਪਨਿਚੇਸੁਠਾਯਨੇ ਵਿਸੁਯਾਨਿ, ਵਾਠੀਨਿ ਸਰਿਗੁ
ਠੁਪਯੋਗਿੰਚਡੁੰ ਦਵਾਰਾ ਦੇਵੁਨਿਠੋਂ ਏਕਯਮਯੇ ਕਲਨੁ ਨੇਰੁਕੁੰਠਾਰੁ.

ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ ਵੀਨਡੁੰ ਦਵਾਰਾ ਒ਕਡੁ ਆਧੁਆਤ੍ਰਿਕ ਝਾਨਾਨਿ (ਪਰਿਸੁਠੁ ਗ੍ਰੰਠਾਲ
ਝਾਨਾਨਿ) ਪੋਂਦੁਠਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਭਕੁਲੁ ਏਪੁਠੀਕੀ ਆਨੰਦੰਲੋਂ ਠੁੰਠਾਰੁ.

ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁਨੁ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ਕ ਭਕੁਠੋਂ ਵੀਨਡੁੰ ਦਵਾਰਾ ਅਨਿ ਬਾਧਲੁ, ਪਾਪਾਲੁ
ਨਿਰੁਮੁਲਿੰਚਬਡਠਾਯੁ

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ ਸ਼ੁਠੁਗਾ ਵੀਨਡੁੰ ਦਵਾਰਾ ਒ਕਡੁ ਸਤੁੰ, ਸੰਤੁਪੁਠੀ, ਆਧੁਆਤ੍ਰਿਕ
ਝਾਨਾਨਿ ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੁੰਠਾਰੁ.

ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ਕ ਭਕੁਠੋਂ ਵੀਨਡੁੰ ਦਵਾਰਾ, ਅਰੁਵੇ ਏਨਿਮਿਦਿ
ਸੰਪ੍ਰਦਾਯੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸੁਲਾਲੋਂ ਸੁਨੰ ਠੇਸਿਨ ਭਕੁਪਰੁਲਲਾਗਾ ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰੁਸ਼ਕਮੁਨੇ ਭਕੁਠੋਂ ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਤਿਨਿ ਵੀਨਡੁੰ ਦਵਾਰਾ ਆਧੁਆਤ੍ਰਿਕ ਝਾਨਪੁ
ਪੁਸੁਕਾਲਨੁ ਠਦਵਿਠੇ ਵਚੇਂਠੁ ਨਿਞਮੁਨੇ ਗੋਰੁਵਾਨਿ ਸੰਪਾਦਿਸੁਠਾਡੁ.

ਸੁਣਿਐ ਲਾਰੀ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥

ಆಯನ ಸ್ತುತಿಲನು ವಿನಡಂ ದ್ವಾರಾ, ಮನಸ್ಸು ಕಷ್ಟಂ ಲೆಕುಂಡಾ ಧ್ಯಾನಾನಿಕ್
ಅನುಗುಣಂಗಾ ಮಾರುತುಂದಿ

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗಾਸੁ ॥

ಓ' ನಾನಕ್, ದೇವನಿ ಭಕ್ತುಲು ಎಪ್ಪಟಿಕೆ ಸಂತೋಷಂ ಮರಿಯು ಆನಂದ ಸ್ಥಿತಿಲೊ ಊಟಾರು.

ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ಪಾಪ ਕಾ ನಾಸು ॥೧೦॥

ಆಯನ ನಾಮಾನ್ನಿ ಪ್ರಮಪೂರ್ವಕ ಭಕ್ತಿಲೊ ವಿನಡಂ ವಲ್ಲ ಅನ್ನಿ ದುಃಖಾಲು ಮರಿಯು
ಪಾಪಾಲು ತುಡಿಚಿವೆಯಬಡತಾಯಿ.

ਸੁਣਿਐ ಸರಾ ಗುಣಾ ಕೆ ಗಾಹ ॥

ದೇವನಿ ಸ್ತುತುಲನು ವಿನಡಂ ದ್ವಾರಾ, ಒಕರು ಎಂತೊ ಸದ್ಗುಣವಂತುಲು ಅವುತಾರು.

ਸੁਣਿਐ ಸੇಖ ਪੀರ ಪಾತಿಸಾಹ ॥

ದೇವನಿ ನಾಮಾನ್ನಿ ಪ್ರಮಪೂರ್ವಕ ಭಕ್ತಿಲೊ ವಿನಡಂ ದ್ವಾರಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ ನಾಯಕುಲು
ಮರಿಯು ಚಕ್ರವರ್ತುಲ ವಂಟಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾತ್ಮಕ ಹೊದಾನು ಪೊಂದುತಾರು.

ਸੁਣਿਐ ਅੰਧೆ ಪಾವਹਿ ರಾਹੁ ॥

ಆಯನ ಸ್ತುತಿನಿ ವಿನಡಂ ದ್ವಾರಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಜ್ಞಾನಿ ಕೂಡಾ ರಕ್ಷಣ ಮಾರ್ಗಾನ್ನಿ
ಕನುಕ್ಕುಂಟಾಡು.

ਸੁਣਿਐ ਹಾಥ ಹೆವೆ ಅಸಗಾಹು ॥

ದೇವನಿ ಪೆರುನಿ ವಿನಡಂ ದ್ವಾರಾ, ದುರ್ಗುಣಾಲ ಯುಕ್ಕ ಲೊಕಸಮುದ್ರ ರಹಾಸ್ಯಾಲನು
ಅರ್ಥಂ ಅವುತಾಯಿ.

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗಾਸੁ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ದೇವನಿ ಭಕ್ತುಲು ಎಪ್ಪಟಿಕೆ ಸಂತೋಷಂ ಮರಿಯು ಆನಂದ ಸ್ಥಿತಿಲೊ ಊಟಾರು.

ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ ಪಾಪ ਕಾ ನಾಸು ॥೧೧॥

ಆಯನ ಸ್ತುತುಲನು ವಿನಟಂ ದ್ವಾರಾ ಅನ್ನಿ ದುಃಖಾಲು, ಪಾಪಾಲು
ತುಡಿಚಿವೆಯಬಡತಾಯಿ.

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗತಿ ਕਹੀ ਨ ਜಾਇ ॥

ದೇವನಿ ಪುನಿಜಮನಿ ವಿಶ್ವಾಸಾನ್ನಿ ಕಲಿಗಿ ಊನ್ನ ವಾರಿ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿನಿ ವರ್ಣಿಂಚಲೆಮು.

ਜੇ ಕೆ ಕರೆ ಪಿಛೆ ಪਛਤಾਇ ॥

ದೀನಿನಿ ವರ್ಣಿಂಚಡಾನಿಕ್ ಪ್ರಯತ್ನಿಂಚೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ತರ್ವಾತ ಚಿಂತಿಂಚಾಲಿನ್ಱಿ ಊಟುಂದಿ.

ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਨਿਪਲ੍ਲ ਨਿਜਮੁਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸਿ ਯੋਯੁਕੁ ਆਧਿਆਤ੍ਮਿਕ ਮਾਨਸਿਕ ਸ੍ਠਿਤਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਏਵਰੁ ਵਰ੍ਠਿੰਚਲੇਰੁ,

ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਕੌਂਤਮੰਦਿ ਏਵਿਧੰਗਾਨੋਨਾ ਦਾਨਿਪੈ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਿਸ਼ਾਰੁ.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਨਿਸ਼ਕਲੁਸ਼ਮੁਨ ਨਾਮੰ ਯੋਯੁਕੁ ਸੁਗੁਣਾਲੁ ਅਲਾਠੀਵਿ,

ਜੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥

ਦਾਨਿਨਿ ਨਿਜੰਗਾ ਨਮ੍ਮਿ ਦਾਨਿਕਿ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਜੀਵਿੰਚੈ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ ਦ੍ਵਾਰਾ ਮਾਠ੍ਰਮੈ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡੁਠੁੰਦਿ.

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿਲੋ ਨਿਜਮੁਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸਿ ਯੋਯੁਕੁ ਮਨਸੁਸੁ ਮਰਿਯੁ ਠੇਲਿਵਿਠੇਟਲੁ ਆਧਿਆਤ੍ਮਿਕੰਗਾ ਝਾਨੋਂਦਯੰ ਅਵੁਠਾਯੁ.

ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥

ਦੇਵੁਨਿਪੈ ਪੁਰ੍ਤਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੰ ਕਲਿਗਿ ਊਂਡਠੰ ਵਲ੍ਲ ਪ੍ਰਪੰਚੰ ਮਰਿਯੁ ਰਾਜ੍ਯੰ ਗੁਰਿੰਚਿ ਝਾਨੰ ਕਲੁਗੁਠੁੰਦਿ. (ਦੇਵੁਡੁ ਪ੍ਰਤਿਚੋਟਾ ਊਂਨਾਡੁ)

ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੇਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿਪੈ ਪੁਰ੍ਤਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੰ ਕਲਿਗਿ ਊਂਡਠੰ ਦ੍ਵਾਰਾ, ਲੋਕੰਲੋ ਚੋਡੁ ਵਲ੍ਲ ਕਲਿਗੇ ਬਾਧੰਨੁ ਅਨੁਭਵਿੰਚਰੁ.

ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥

ਦੇਵੁਨਿਪੈ ਪੁਰ੍ਤਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੰ ਕਲਿਗਿਵੁਂਡਠੰ ਦ੍ਵਾਰਾ ਮਰਣਰਾਕ੍ਸ਼ੁਸੁਠ੍ਠੀ ਏਦੁਰ੍ਕੋਵਲਸਿਨ ਅਵਸਰੰ ਊਂਡਠੁ.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਨਿਸ਼ਕਲੁਸ਼ਮੁਨ ਦੇਵੁਨਿ ਸਦ੍ਘੁਣਾਲੁ ਅਲਾਠੀਵੈ,

ਜੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੩॥

ਦਾਨਿਨਿ ਨਿਜੰਗਾ ਨਮ੍ਮਿ ਦਾਨਿਕਿ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਜੀਵਿੰਚੈ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਕਿ ਮਾਠ੍ਰਮੈ ਦੌਰੁਕੁਠੁੰਦਿ.

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥

ਨਮ੍ਮੁਕੰਸੁਲ ਆਧਿਆਤ੍ਮਿਕ ਮਾਰ੍ਧੰ ਏਪੁਡੁ ਅਡੁਠੁਕੋਬਡੁ.

ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥

ਨਮ੍ਰਕਸ਼ੁਣੁ ਗੌਰਵੰਠੋ, ਮਰਿਯੁ ਪੇਰੁਪ੍ਰਭ੍ਯਾਤਲਠੋ ਵੇਞ੍ਞਵਚੁ.

ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥

ਨਮ੍ਰਕਸ਼ੁਣੁ ਵਠੀ ਮਠ ਅਚਾਰਾਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚਰੁ.

ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥

ਨਮ੍ਰਕਸ਼ੁਣੁ ਸਠ੍ਯਾਨਿਕੀ, ਨੀਠਿਕੀ (ਧਰਮਾਨਿਕੀ) ਬਾਗਾ ਕਠ੍ਠੁਬਡੀ ਠੰਟਾਰੁ.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਨਿਸ਼ੁਕ੍ਰੁਸ਼ੁਣੁਮੈਨ ਦੋਵੁਨਿ ਸਠ੍ਠੁਣਾਲੁ ਅਲਾਠਿਵੇ,

ਜੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੪॥

ਦਾਨਿਨਿ ਨਿਜੰਗਾ ਵਿਸ਼ੁਣੁਸਿੰਚਿ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਜੀਵਿੰਚੇ ਵ੍ਯੁਕ੍ਰਿਕੀ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਦਕੁਠੁਠੁਠੁ.

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੇਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥

ਦੋਵੁਨਿਪਠ੍ਠੁ ਨਿਜਮੈਨ ਵਿਸ਼ੁਣੁਸੰ ਠੰਨੁ ਵ੍ਯੁਕ੍ਰਿਕੀ, ਲੋਕਾਲ ਅਨੁਬੰਠਾਲ ਨੁਠਡੀ (ਅਬਠ੍ਠੰ) ਸੇਵੁਚੁਨੁ ਸੰਪਾਦਿਸ਼ੁਠੁ.

ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥

ਦੋਵੁਨਿਪੈ ਨਿਜਮੈਨ ਵਿਸ਼ੁਣੁਸੰ ਕਲਿਗਿਨ ਵ੍ਯੁਕ੍ਰਿਕੀ ਮੋਠ੍ਰੰ ਕੁਠੁਠੁਬਾਨਿ ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਅਨੁਸੰਠਾਨਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਮਾਰ੍ਠੰ ਸੁਗਮੰ ਠੇਸ਼ੁਠੁ.

ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥

ਅਠੁਵਠਿ ਵਿਸ਼ੁਣੁਸੰ ਕਲਿਗਿਨ ਠਨਨਿ ਠਾਨੁ ਰਕ੍ਰਿੰਚੁਕੋਵਡਮੇ ਕਾਕ ਠਠਰ ਗੁਰੁ ਸਿਸ਼ੁਠੁਲਨੁ ਕੂਡਾ ਰਕ੍ਰਿਸ਼ੁਠੁ.

ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥

ਠੁ' ਨਾਨਕ, ਨਾਮਾਨਿ ਵਿਸ਼ੁਣੁਸਿੰਚੇ ਵਾਡੁ ਠਵਰਿਨਿ ਸਹਾਠੁ ਕੋਸੰ ਵੇਡਡੁ.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ਅਵੁਨੁ, ਨਿਸ਼ੁਕ੍ਰੁਸ਼ੁਣੁਮੈਨ ਦੋਵੁਨਿ ਸਠ੍ਠੁਣਾਲੁ ਅਲਾਠਿਵੇ,

ਜੇ ਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੫॥

ਦਾਨਿਨਿ ਨਿਜੰਗਾ ਵਿਸ਼ੁਣੁਸਿੰਚਿ ਦਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ ਜੀਵਿੰਚੇ ਵ੍ਯੁਕ੍ਰਿਕੀ ਦ੍ਵਾਰਾ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਗ੍ਰਹਿੰਚਬਡਿੰਡਿ.

ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ ਵਿਨਿ, ਵਿਠੋਠੁ ਠੂਪੇਵਾਰੁ ਪੰਚੁਲੁ (ਦੋਵੁਨਿ ਅਮੋਦਮੁ) ਮਰਿਯੁ ਨਾਠੁਕੁਲੁ ਅਵੁਠਾਰੁ.

ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥

ಈ ਅਮੋਦਿਤਮੈਨਵਾਰੁ ਦੋਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਲੋ ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਤਾਰੁ

ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥

ਵੀਰੁ ਰਾਜਾਲਕੇ ਰਾਜੈਨ ਦੋਵੁਨਿ ਆਸ਼ਾਨਾਨਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਰੁ.

ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥

ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਲੁ ਏਕੁ ਪੁਸ਼ਟਾ ਦੈਵਿਕ ਪਦਾਨਿਕੀ ਮੁਡਿਪਡਿ ਊਂਟਾਯਿ.

ਜੇ ਕੇ ਕਰੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਵਿਵਰਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਮਰਿਯੁ ਚੋਪੁਟਾਨਿਕੀ ਏਵਰੁ ਏਠ ਪ੍ਰਯਤਿੰਚਿਨਾ,

ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥

ਸੁਸ਼੍ਰਿਕਰੁ ਚਰ੍ਯਲਨੁ ਅਰੁੰ ਚੋਸੁਕੋਲੇਮੁ

ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੁਤੁ ॥

ਨੀਤਿ ਅਨੋਦਿ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕੀ ਸਹਾਯੰ ਚੋਸੇ ਸ਼ਕੀ (ਧੌਲ-ਪੌਰਾਣਿਕ ਏਧੁ) ਮਰਿਯੁ ਨੀਤਿ ਕਰੁਣ ਨੁੰਡਿ ਵੋਲੁਵਡੁਤੁੰਦਿ.

ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੁਤਿ ॥

ਕਰੁਣ, ਨੀਤਿ ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਯੰ ਆਧਾਰੰਗਾ ਧਰੁੰ (ਦੋਵੁਨਿ ਨਿਯੰਮੰ) ਏ ਭੁਮਿਕੀ ਸਹਾਯੰ ਚੋਸ਼ਾਯਿ.

ਜੇ ਕੇ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥

ਏ ਭਾਵਨਨੁ ਅਰੁੰ ਚੋਸੁਕੁਨੁਲੁਯਿਠੇ, ਅਠਡੁ ਨਿਯਮੈਨ ਸਤ੍ਯਾਨਿ ਠੋਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ,

ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਧਰੁੰਸ਼ਾਸੁਰੁਮੈ ਵਿਸ਼ਾਨਿ ਸਮੁਤਾਕੰਲੋ ਊਂਚੁਤੁੰਦਿ, ਏਧੁ ਕਾਦੁ.

ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥

ਏ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕੀ ਮਿੰਚਿਨ ਅਨੋਕ ਪ੍ਰਪੰਚਾਲੁ ਊਂਨਾਯਿ -ਚਾਲਾ!

ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੇਰੁ ॥

ਏ ਸ਼ਕੀ ਵਾਰਿਨਿ ਪਠੀ ਊਂਚੁਤੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਬਰੁਵੁਕੁ ਸਹਾਯੰ ਚੋਸੁੰਦਿ?

ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥

ਵਿਵਿਧ ਰੰਗੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਪੇਰੁਲੋ ਲੋਕੁਲੇਨਨਿ ਜਾਤੁਲ ਜੀਵੁਲੁ ਊਂਨਾਯਿ,

ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥

ਦੋਵੁਨਿ ਯੋਕੁ ਨਿਠ੍ਯੰਮੁ ਪ੍ਰਵਹਿੰਚੋ ਕਲੰ ਅੰਦਰਿ ਰਾਠਲਨੁ ਵ੍ਰਾਸਿੰਦਿ.

ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੇਇ ॥

ಈ ಖಾತಾನು ಎಲಾ ರಾಯಾಲ್ ಆ ಅರುದನ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮಾತ್ರಮೆ ತೆಲುಸು.

ಲੇਖಾ ਲಿಖਿਆ ਕੇತಾ ਹੋਇ ॥

ಅದಿ ಎಂತ ಪೆದ್ದದಾನ್ನಿ ತೆಸುಕುಂಟುಂದೆ ಛಾಪಿಂಚಂಡಿ!

ಕೆತಾ ತಾಣು ಸುಖಾಹಿಹು ರੂಪು ॥

ಎಲಾಂಟಿ ಶಕ್ತಿ! ಎಂತ ಮನೋಹರಮైన ಅಂದಂ! (ಪ್ರಕೃತಿ ಯುಕ್ಯ)

ಕೆತೆ ದಾತಿ ಜಾಣೆ ಕೆಣು ಕೃತು ॥

ಮರಿಯು ಎಲಾಂಟಿ ಬಹುಮತುಲು! (ಪ್ರಕೃತಿ ಯುಕ್ಯ ಬಹುಮತುಲು) ವಾರಿ ಪರಿಧಿನಿ ಎವರು ತೆಲುಸುಕೋಗಲರು?

ಕೆತಾ ಪಸಾಠಿ ಏಕೆ ಕವಾಠಿ ॥

ವಿಸ್ತಾರಮైన ವಿಶ್ವಂ ಯುಕ್ಯ ವಿಸ್ತೀರ್ಣಮು ಒಕ ಪದಂತ್ (ಆಯನಚೆತ) ಸೃಷ್ಟಿಂಚಬಡಿంది!

ತಿਸ ತೆ ಹೇಲೆ ಲಖ ದರಿਆಠಿ ॥

ದಾನಿ ನುಂಡಿ ವಿಶ್ವಾನಿ ನಡಪಡಾನಿಕೆ ಲಕ್ಷಲಾದಿ ಜಿವಿತಾಲು ಮರಿಯು ವ್ಯವಸ್ಥಲು ಛದ್ವಿಂಚಾಯಿ.

ಕುದರತಿ ಕವಣ ಕಹಾ ವೀಚಾರು ॥

ಈ ಪ್ರಕೃತಿ ಯುಕ್ಯ ವಿಸ್ತೃತಿ ಗುರಿಂಚಿ ಆಲೋಚನಲನು ವ್ಯಕ್ತೀಕರಿಂಚಡಾನಿಕೆ ನೆನು ಎವರಿನಿ?

ವಾರಿಆ ನ ಜಾವಾ ಏಕ ವಾರ ॥

ನೆನು ಚಾಲಾ ಶಕ್ತಿಹಾನುಡನು, ನೆ ಕೊಸಂ ಒಕಸಾರಿ ಅಯಿನಾ ನನ್ನು ನೆನು ತ್ಯಾಗಂ ಚೆಸುಕೋಡಾನಿಕೆ ಕೂಡಾ ನೆನು ಅರ್ಥುಡಿವಿ ಕಾದು.

ಜೆ ತುಪು ಭಾವೆ ಸಾಠಿ ಭಲಿ ಕಾರ ॥

ಓ' ದೆವುಡಾ, ಮೆಕು ಏದಿ ಸಂತೋಷಾನಿಸ್ತೊಂದೆ ಅದಿ ಮಾಕು ಮಂಚಿದಿ.

ತು ಸದಾ ಸಲಾಮತಿ ನಿರೆಕಾರ ॥೧೬॥

ಓ ದೆವುಡಾ, ಮೆರು ಶಾಶ್ವತಮైన ಮರಿಯು ಅಪರಿಮಿತಮైన ವಾರು.

ಅಸೆಖ ಜಪ ಅಸೆಖ ತಾಠಿ ॥

ಲೆಕ್ಕಲೆನಂತ ಮಂದಿ, ಮೆ ಪೆರುನು ಧ್ಯಾನಿಸ್ತಾರು ಮರಿಯು ಪ್ರೇಮತ್ ಮಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗುರುಂಚುಕುಂಟಾರು.

ಅಸೆಖ ಪೂಜಾ ಅಸೆಖ ತಪ ತಾಠಿ ॥

ಮಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆರಾಧಿಂಚೆವಾರು, ಕಠಿನಮైన ಕ್ರಮಶಿಕ್ಷಣಲು ಪಾಟಿಂಚೆವಾರು ಲೆಕ್ಕಲೆನಂತ ಮಂದಿ.

ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥

ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਪੁਸਤਕਾਲਨੁ ਚਦਿਵੇਵਾਰੁ ਲੋਕੁਲੇਨੰਤ ਮੁੰਦਿ.

ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥

ਯੋਗੁਲੁ ਲੋਕੁਲੇਨੰਤ ਮੁੰਦਿ, ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਲੁ ਸੁਪਚੰਦੁ ਨੁੰਦਿ
ਵੇਰੁਚੇਯੁਬਠਾਯੁ.

ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥

ਲੋਕੁਲੇਨੰਤਮੁੰਦਿ ਭਕੁਤੁਲੁ ਸਰ੍ਵਸ਼ਕੁਤਿਮੰਤੁਡਿ ਸਦ੍ਘੁਣਾਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਝਾਨਾਨੁ
ਭਾਵਿਸੁਰੁ.

ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥

ਲੋਕੁਲੇਨੰਤਮੁੰਦਿ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਵ੍ਯਕੁਤੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਲੋਕੁਲੇਨੰਤਮੁੰਦਿ ਪਰੋਪਕਾਰੁਲੁ
ਊਨਾਰੁ.

ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥

ਯੁਠੁਦਾਡਿ ਭਾਰਾਨੁ ਏਦੁਰੋਕੁਨੇ ਲੋਕੁਲੇਨੰਤਮੁੰਦਿ ਵੀਰੋਚਿਤ ਯੋਧੁਲੁ
ਊਨਾਰੁ.

ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥

ਲੋਕੁਲੇਨੰਤਮੁੰਦਿ ਨਿਸ਼ੁਭ ਭਕੁਤੁਲੁ, ਵਾਰੁ ਦੇਵੁਨਿਤੋ ਲੀਨਮੁ, ਏਕਮਨਸੁਤੋ ਭਕੁਤਿਲੋ
ਊਨਾਰੁ.

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਸ਼ਕੁਤਿਹਾਨੁਠੈਨ ਨੇਨੁ, ਮੀ ਅਪਾਰਮੁਨੇਨ ਸੁਖਿਨਿ ਏਲਾ ਵਰੁਠਿੰਚਗਲਨੁ.

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਮੀ ਗੋਪੁਤਨਾਨਿਕਿ ਸਰਿਪੋਯੇਲਾ ਅੰਦਿੰਚਡਾਨਿਕਿ ਨਾ ਦਗੁਰ ਏਮੀ ਲੇਦੁ. ਨਾ ਜੀਵਿਤਾਨੁ
ਕੂਡਾ ਅਰਿੰਚਿਨਾ ਸਰਿਪੋਦੁ.

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਓ' ਦੇਵੁਡਾ, ਮਿਮੁਲੁ ਏਦਿ ਸੰਤੋਪਪੇਡੁਤੁੰਦੋ, ਅਦੇ ਅੰਦਰਿਕਿ ਮੰਚਿਦਿ.

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥

ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਰੂਪੰ ਲੇਨਿਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਾਸੁਤਮੁਨੇਨਵਾਰੁ.

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥

ਲੋਕੁਲੇਨੰਤਮੁੰਦਿ ਮੂਰਖੁਲੁ, ਅਝਾਨੰਤੋ ਗੁਠਿਵਾਰੁ ਊਨਾਰੁ.

ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥

ਲੋਕੁਲੇਨੰਤਮੁੰਦਿ ਦੋੰਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਦੁਰਿਵਿਨਿਯੋਗੰ ਚੇਸੇਵਾਰੁ ਊਨਾਰੁ.

ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥

ਲੋਕੁਲੇਨੰਤਮੰਦਿ ਤਮੁ ਸੰਕਲ੍ਪਾਨ੍ਨਿ ਬਲਵੰਤੰਗਾ ਭਰੁਲਪੈ ਵੇਸੁਨ੍ਨਾਰੁ.

ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥

ਲੋਕੁਲੇਨੰਤਮੰਦਿ ਗੋਂਤੁ ਕੋਸੇਵਾਝੁ ਮਰਿਯੁ ਕ੍ਰੂਰਮੁਨਿ ਹੰਤਕੁਲੁ
ਛੰਨ੍ਨਾਰੁ.

ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥

ਲੋਕੁਲੇਨੰਤਮੰਦਿ ਪਾਪੁਲੁ ਪਾਪਾਨ੍ਨਿ ਚੇਸੁਨ੍ਨਾਰੁ.

ਅਸੰਖ ਕ੍ਰੁਤਿਆਰ ਕ੍ਰੁਤੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥

ਲੋਕੁਲੇਨੰਤਮੰਦਿ ਅਸਤ੍ਰੁਯੁ, ਵਾਰਿ ਅਭਠਾਲਲੋ ਕੋਲੋਯੁ ਛੰਨ੍ਨਾਰੁ.

ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥

ਅਨੈਤਿਕ ਪ੍ਰਵਰ੍ਤਨਪੈ ਵ੍ਰੁਠਿ ਚੇਂਦੁਕੁਨੇ ਦੁਖੁਲੁ ਲੋਕੁਲੇਨੰਤਮੰਦਿ ਛੰਨ੍ਨਾਰੁ.

ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ ॥

ਭਰੁਲ ਗੁਰਿੰਚਿ ਚੇਡੁਗਾ ਮਾਠ੍ਲਾਡਟੰ ਦ੍ਵਾਰਾ ਅਪਨਿੰਦਲੁ ਚੇਸੁਨ੍ਨਾ ਕੋਨਸਾਗੇ ਵਾਰੁ
ਲੋਕੁਲੇਨੰਤਮੰਦਿ

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਤਕੁਵਲੋ ਛੰਡੇ ਨਾਨਕ, ਏ ਆਲੋਚਨਨੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਵ੍ਰੁਕ੍ਤਪਰੁਸੁਨਾਡੁ, ਮੀ ਸੁਝਿਨਿ
ਅੰਚਨਾ ਵੇਯੁਡਾਨਿਕੀ ਨੇਨੁ ਏਵਰੁ?

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਮੀ ਗੋਪੁਤਨਾਨਿਕੀ ਸਰਿਪੋਯੇਦਿ ਨਾ ਦਗ੍ਰ ਏਮੀ ਲੇਦੁ, ਨਾ ਜੀਵਿਤੰ ਕੂਡਾ.

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਏ ਦੋਵੁਡਾ, ਮੀਕੁ ਏਦਿ ਸੰਠੋਪਾਨ੍ਨਿਸੁਨ੍ਨੰਦੋ, ਅਦਿ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਅੰਦਰਿਕੀ ਛੁਠ੍ਰਮੁਨੇ
ਪਨਿ.

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥

ਮੀਰੁ ਮਾਠ੍ਰਮੇ, ਰੂਪੰ ਲੇਨਿ ਮਰਿਯੁ ਸਾਸ੍ਵਤੁਲੁ

ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥

ਲੋਕੁਲੇਨੰਤ ਮੀ ਸੁਝਿ ਪੇਰੁ ਮਰਿਯੁ ਲੋਕੁਲੇਨੰਨਿ ਵਾਠੀ ਪ੍ਰਦੋਸ਼ਾਲੁ.

ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥

ਅੰਦੁਬਾਟੁਲੋ ਲੇਨਿ ਮਰਿਯੁ ਛਾਹਾਕੁ ਅੰਦਨਿ ਲੋਕੁਲੇਨੰਨਿ ਪ੍ਰਪੰਚਾਲੁ
ਛੰਨ੍ਨਾਯੁ.

ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ ॥

ਲੋਕ੍ਯਲੋਨੰਤਮੰਦਿ ਅਨਿ ਚੋੜਪੁਡੰ ਕੂਡਾ ਪੋਰਪਾਟੁ ਅਵੁਤੁੰਦਿ, ਮਰਿਯੁ ਨਿੰਦਿੰਚਦਗਿਨਦਿ.

ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥

ਅਯਨ ਨਾਮਾਨ੍ਨਿ ਚਦਵਗਲ ਪਦਾਲ ਊਪਯੋਗੰ ਦ੍ਵਾਰਾ; ਆ ਪਦਾਲਨੁ ਊਪਯੋਗਿੰਚਡੰ ਦ੍ਵਾਰਾਨੋ ਅਯਨ ਸੁਤਿਨਿ ਪਾਡਗਲਮੁ.

ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥

ਮਾਟਲ ਦ੍ਵਾਰਾਨੋ ਦ੍ਰੇਵਿਕ ਝਾਨਾਨ੍ਨਿ ਪੋਂਦਵਚੁ, ਅਯਨ ਸੁਤਿਨਿ ਪਾਡੰਡਿ ਮਰਿਯੁ ਸੰਧੁਣਾਲੁ ਟੋਲੁਸੁਕੋਂਬਡਟਾਲੁ.

ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥

ਰਾਤਪੁਰ੍ਵਕ ਮਰਿਯੁ ਮਾਠ੍ਲਾਡੋ ਭਾਸਨੁ ਪਦਾਲਨੁ ਊਪਯੋਗਿੰਚਿ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਕਰਿੰਚਵਚੁ.

ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ ॥

ਕੇਵਲੰ ਮਾਟਲ ਦ੍ਵਾਰਾ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਒ਕਰਿ ਵਿਧਿਨਿ ਵਿਵਰਿੰਚਵਚੁ.

ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਒ਕ੍ਕਰਿ ਵਿਧਿਨਿ ਰਾਸਿਨ ਅਤਨੁ ਵਿਧਿਕਿ ਅਠੀਤੁਡੁ.

ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥

ਅਯਨ ਨਿਯਮਿੰਚਿਨਠ੍ਲੁਗਾ, ਮਨੰ ਅੰਦੁਕੁੰਟਾੰ.

ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥

ਸੁਠ੍ਠਿੰਚਬਡਿਨ ਵਿਸ਼ਵੰ ਮੀ ਪੇਰੁ ਯੋਕ੍ਕ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਕਰਣ.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੇ ਥਾਉ ॥

ਮੀ ਪੇਰੁ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਅਸਲੁ ਏ ਚੋਟੁ ਲੋਡੁ.

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣੁ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਮੀ ਸੁਠ੍ਠਿਨਿ ਨੋਨੁ ਏਲਾ ਅਰ੍ਠੰ ਚੋਸੁਕੋਂਗਲਨੁ ਮਰਿਯੁ ਵਿਵਰਿੰਚਗਲਨੁ? ਨੋਨੁ ਏਲਾ ਚੋਯਡਾਨਿਕਿ ਚਾਲਾ ਸ਼ਕ੍ਤੀਪਾਨੁਡਿਨਿ.

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਮੀ ਗੋਪੁਤਨਾਨਿਕਿ ਸਰਿਪੋਯੋਦਿ, ਨਾਦਗ੍ਗਰ ਏਮੀ ਲੋਡੁ ਨਾ ਜੀਵਿਤੰ ਕੂਡਾ.

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਓ' ਦੋਵੁਡਾ, ਮਿਮ੍ਮੁਲ੍ਨਿ ਏਦਿ ਸੰਠੋਪਪੇਡੁਤੁੰਦੋ, ਆ ਪਨਿ ਮਾਠ੍ਰਮੇ ਅੰਦਰਿਕੀ ਊਠ੍ਰਮਮੋਨਦਿ.

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੯॥

ਮੀਰੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ, ਰੂਪਮ ਲੋਨਿ ਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਸਾਸ਼੍ਵਤੁਲੁ.

ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥

ਚੇਤੁਲੁ, ਪਾਦਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ਰੀਰਮ ਮੁਰਿਕੀਗਾ ਊਨ੍ਨਪੁਛੁ,

ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥

ਨੀਰੁ ਮੁਰਿਕੀਨਿ ਕਡੀਗਿਵੇਸੁੰਦਿ,

ਮੂਤੁ ਪਲੀਤੀ ਕਪਤੁ ਹੋਇ ॥

ਬਠੁਲੁ ਮਠੁਠੀਠੈ, ਮੁਮਾਤ੍ਰਮਠੈ ਮਰਕਲੁ ਪਡੀਨਪੁਛੁ,

ਦੇ ਸਾਬੁਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥

ਸਭੁ ਵਾਟੀਨਿ ਸੁਭ੍ਰਮਗਾ ਕਡਗਗਲਦੁ.

ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥

ਕਾਨੀ ਬੁਠੀਕੀ ਮਚੁ ਵਚਿ, ਆ ਤਰਾਵਾਤ ਅਦਿ ਪਾਪਮਠੈ ਕਲੁਪਿਤਮੁਨਪੁਛੁ,

ਓਹੁ ਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥

ਪ੍ਰੇਮਪੁਰਾਸਕ ਮੁਨਿ ਭਕੀਠੈ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਾਨਿ ਧ੍ਯਾਨਿਚਡਮ ਦ੍ਯਾਰਾ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਦਾਨਿ ਸੁਭ੍ਰਮ ਚੋਯੁਗਲਮ.

ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥

ਪੁਣ੍ਯਾਤੁਮੁਲੁ, ਪਾਪੁਲੁ ਕੇਵਲਮ ਪੇਰੁ, ਮਾਟਲੈ ਕਾਦੁ,

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥

ਏ ਪ੍ਰਪਚਮਠੈ ਮੀਰੁ ਏ ਪਨੁਲੁ ਚੇਸਿਨਾ, ਮੀਰੁ ਵਾਰਿ ਰਿਕਾਰੁਠੁਨੁ ਮੀਠੈ ਪਾਟੁ ਠੀਸੁਕੁਵੇਞਾਲੀ.

ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥

ਮੀਰੁ ਨਾਟੀਨ ਦਾਨਿਨਿ ਮੀਰੁ ਕੋਯਾਲੀ (ਮਨ ਪੇਨੁਲਕੁ ਅਨੁਗੁਣਮਗਾਨੈ ਬਹੁਮਤੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਸਿਕੁਲੁ ਵਸੁਣਾਯੁ)

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੨੦॥

ਏ ਨਾਨਕ, ਅਤਨਿ ਦਿਵ੍ਯ ਨਿਯਮਮ ਪ੍ਰਕਾਰਮ ਮੀਰੁ ਮੀ ਪਨੁਲ ਆਧਾਰਮਗਾ ਏ ਪ੍ਰਪਚਮ ਨੁੰਡੀ ਵਚਿ ਵੇਞਤਾਰੁ.

ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥

ਠੀਰੁਯਾਤ੍ਰਲੁ, ਕਰਿਨਮੁਨਿ ਕ੍ਰਮਸਿਕੁਲੁ, ਕਰੁਣ ਮਰਿਯੁ ਦਾਨਾਲੁ.

ਜੇ ਕੇ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥

ಇವಿ ತಮಅಂತಟ ತಾಮುಗಾ, ಯೋಗ್ಯತ ಯುಕ್ಯ ಒಕ ಶಕ್ತಿನಿ ಮಾತ್ರಮೆ ತೆಸ್ತಾಯಿ.

ਸੁਣਿਆ ਮੰನਿਆ ಮನಿ ಕੀತಾ ಭಾਉ ॥

ದೇವನಿ ನಾಮಮುನು ಮನಸ್ಸುಲೊ ಪೆಟ್ಟುಕೊನಿ ವಿನಿ ನಮ್ಮಿನ ವ್ಯಕ್ತಿ,

ਅੰತರಗತಿ ತಿರಥಿ ಮಲಿ ನಾਉ ॥

ತನ ಅಂತಃಕಪು ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಲಮುಲೊ ಸ್ನಾನಮು ಚೊಸಿ ಪಾಪಮುಲ ಮುರಿಕಿನಿ ನಿಜಮುಗಾ ತೊಲಗಿಂಚಿನವಾಡು ತನನು ತಾನು ಪರಿಶುದ್ಧಪರಚುಕುನ್ನಟ್ಟು.

ಸಖಿ ಗುಣ ತೇರೇ ಮೆ ನಾಹಿ ಕೇಡಿ ॥

ಓ ದೇವುಡಾ, ನಾಲೊ ಓನ್ನ ಅನ್ನಿ ಸದ್ಗುಣಾಲು ನೆ ಬಹುಮತುಲು. ನಾಕು ಸೊಂತಂಗಾ, ಎಮೆ ಲೆವು.

ವಿಣು ಗುಣ ಕೀತೆ ಭಗತಿ ನ ಹೇಡಿ ॥

ಮೆರು ನನ್ನು ಇಲಾಂತಿ ಸದ್ಗುಣಾಲತೊ ಆಶೆರ್ವದಿಂಚಕುಂಡಾ ಓಂಒ, ನೆನು ಮಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿಜಮನ ಭಕ್ತಿಯೊ ಪೂಜಿಂಚಲೆನು.

ಸುಖಸತಿ ಆಥಿ ಬಾಣಿ ಬರಮಾਉ ॥

ನೆನು ಮೆಕು ನಮಸ್ಕರಿಸ್ತಾನು. ಮೆರೆ ಮಾಯ, ಮೆರೆ ದಿವ್ಯವಾಕ್ಯಂ, ಮರಿಯು ಮೆರೆ ಬ್ರಹ್ಮಾ.

ಸತಿ ಸುಗಾಣ ಸದಾ ಮನಿ ಚಾਉ ॥

ಮೆರು ನಿತ್ಯಮು ಅಂದಂಗಾ ಓಂಟಾರು, ಮರಿಯು ಮೆ ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲಪ್ಪುಡಾ ಪಾರವಶ್ಯಂಲೊ ಓಂಟುಂದಿ.

ಕವಣು ಸು ವೇಲಾ ವಖತು ಕವಣು ಕವಣು ಥಿತಿ ಕವಣು ವಾರು ॥

ಆ ಸಮಯಂ ಎಮಿಟಿ, ಮರಿಯು ಆ ಕ್ಷಣಂ ಎಮಿಟಿ? ಆ ರೊಜು ಎಮಿಟಿ, ಮರಿಯು ಆ ತೆದಿ ಎಮಿಟಿ?

ಕವಣಿ ಸಿ ರುತಿ ಮಾರು ಕವಣು ಜಿತ್ತು ಹೊಆ ಆಕಾರು ॥

ಆ ಕಾಲಂ ಎಮಿಟಿ, ಮರಿಯು ವಿಶ್ಯಂ ಸೃಷ್ಟಿಂಚಬಡಿನ ನೆಲ ಎಮಿಟಿ?

ವೇಲ ನ ಪಾಣಿಆ ಪೆಂಡತಿ ಜಿ ಹೇವೆ ಲೇಖು ಪುರಾಣು ॥

ಪಂಡಿತುಲಕು (ಮತ ಪಂಡಿತುಲು) ವಿಶ್ಯಂ ಸೃಷ್ಟಿಂಚಬಡಿನ ಸಮಯಂ ತೆಲಿಯದು, ಲೆಕಪೊತೆ ವಾರು ಪವಿತ್ರ ಪುಸ್ತಕಾಲ್ಲೊ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಚೊಸಿ ಓಂಟಾರು.

ವಖತು ನ ಪಾಠಿಓ ಕಾದಿಆ ಜಿ ಲಿಖನಿ ಲೇಖು ಕುರಾಣು ॥

ಆ ಸಮಯಂ ಖಾಜೆಲಕು ಕೂಡಾ ತೆಲಿಯದು ಲೆಕಪೊತೆ ಅದಿ ಖುರಾನ್ ಲೊ ವ್ರಾಸಿ ಓಂಡೆದಿ.

ਥਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੇਗੀ ਜਾਣੈ ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੇਈ ॥

ಈ ਵਿਸ਼ਵಂ ಸೃಷ್ಟించಬడిನ చంద్ర లేదా సౌర దినం, కాలాలు లేదా నెల ఏ యోగికి లేదా మరే వ్యక్తికి తెలియదు.

ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥

ಈ సృష్టిని సృష్టించిన సృష్టికర్తకి-మాత్రమే అతనిగురించి తెలుసు.

ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥

నేను అతని గొప్పతనాన్ని ఎలా వర్ణించగలను, నేను అతనిని ఎలా ప్రశంసించగలను? ఆయన సద్గుణాలను నేను ఎలా వర్ణించగలను? నేను అతనిని ఎలా తెలుసుకోగలను?

ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੇ ਆਖੈ ਇਕ ਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ॥

ఓ నానక్, ప్రతి ఒక్కరూ ఆయన గురించి మాట్లాడతారు, ప్రతి ఒక్కరూ ఇతరుల కంటే తెలివైనవారు.

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥

ఆయన ఉత్తమ గురువు, మరియు అతని పేరు చాలా గొప్పది. ఏది జరిగినా అది అతని కోరిక ప్రకారమే జరుగుతుంది.

ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੇ ਆਪੈ ਜਾਣੈ ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੋਰੈ ॥੨੧॥

ఓ' నానక్, ఎవరైనా అహంకారి అన్ని (దేవుడు మరియు అతని సృష్టి గురించి) తెలుసు అని చెప్పంటే, ఇకపై ప్రపంచంలో అతని కృపకు అర్హుడు కాదు.

ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥

దిగువ లోకాల కింద దిగువ దిగువ ప్రపంచాలు ఉన్నాయి, మరియు వందల వేల పరలోక ప్రపంచాలు వాటి పైన ఉన్నాయి.

ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥

పండితులు ఆయన సృష్టి పరిమితులను కనుగొనడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారని వేదాలు చెబుతున్నాయి.

ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੁ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ॥

లోకాలు ఉన్నాయని లేఖనాలు చెబుతున్నాయి, కానీ వాస్తవానికి అవి (ఒక్క) సృష్టికర్తలో ఏకవచన మూలంతో చాలా ఉన్నాయి.

ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੇ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥

అపరిమితమైన మరియు అనంతమైన దేవుని సృష్టిని లెక్కించడం అంకెలు లేకపోవడం వల్ల సాధ్యం కాదు. (అంతిమంగా అన్ని లెక్కలు నాశనం చేయబడతాయి.

ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥੨੨॥

ఓ నానక్, దేవుడు గొప్పవాడు, అతను ఎంత గొప్పవాడో అతనికి మాత్రమే తెలుసు.

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥

దేవుణ్ణి స్తుతించేవారు కూడా ఆయన సృష్టి లోని విస్తారాన్ని గ్రహించలేరు.

ਨਦੀਆ ਅਤੇ ਵਾਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ

సముద్రంలోకి ప్రవహించే వాగులు, నదులకు వాటి విశాలం ఎంతుంటుందో తెలియదు.

ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ॥

రాజులు, చక్రవర్తులకు కూడా పర్వతాలు లాంటి వారి ఆస్తులు, మహాసముద్రాలు లాంటి సంపద,

ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥੨੩॥

వారు దేవుని మరచిపోని నిరుపేదలకు సాటికారు.

ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਰਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

దేవుని సద్గుణాలకు అంతం లేదు, వాటి వర్ణనలకు అంతం లేదు.

ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ఆయన సృష్టికి అంతం లేదు, ఆయన మనకు ఇచ్చిన బహుమతులకు అంతం లేదు.

ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ప్రకృతి గురించి చూడటం లేదా వినడం ద్వారా అతని సుగుణాల పరిమితులను గ్రహించలేము.

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥

అతని మనస్సు లోని రహస్యం యొక్క పరిమితిని తెలుసుకోవడం అసాధ్యం.

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥

సృష్టించబడిన విశ్వం యొక్క పరిమితులను తెలుసుకోలేము.

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵారు ॥

ఆయన సృష్టి ఎక్కడ మొదలవుతుందో, ఎక్కడ ముగుస్తుందో తెలుసుకోవడం అసాధ్యం.

ਅੰਤੁ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥

ఆయన పరిమితులను తెలుసుకోవడానికి చాలా మంది కష్టపడుతున్నారు,

ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ॥

ਕਾਨੀ ਅਤਨਿ ਪਰਿਮਿਤੁਲੁ ਕਨੁਕੋਲੇਂ.

ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

ਏ ਪਰਿਮਿਤੁਲੁ ਨੁ ਏਵਰੁ ਠੇਲੁਸੁਕੋਲੇਰੁ.

ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥

ਵਾਠੀ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮੀਰੁ ਚੋਪੈਕੋਠੀ, ਭੰਕਾ ਚੋਪਾਠੀਂਦਿ ਮਿਗਿਲੀ ਠੰਟੁੰਦਿ.

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਉਚਾ ਥਾਉ ॥

ਐਯਨ ਸਰੋਂਨੁਤ ਗੁਰੁਵੁ. ਅਤਨਿ ਨਿਵਾਸੰ ਅਠੁਨੁਤਮੈਨਦਿ.

ਉਚੇ ਉਪਰਿ ਉਚਾ ਨਾਉ ॥

ਅਤਨਿ ਕੀਰੀ ਠੰਨੁਤਮੈਨ ਦਾਨਿਕੀ ਠੰਨੁਤਮੈਨਦਿ.

ਏਵਡੁ ਉਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥

ਐਯਨ ਅੰਠ ਗੋਪੁ ਵਯਕੀ ਮਾਠਮੇ,

ਤਿਸੁ ਉਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥

ਐਯਨ ਠੰਨੁਤਮੈਨ, ਅਪਾਰਮੈਨ ਸ੍ਰੀਤਿਨਿ ਠੇਲੁਸੁਕੋਗਲਰੁ.

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥

ਅਤਨੁ ਏੰਠ ਗੋਪੁਵਾਠੋ ਐਯਨਕੀ ਮਾਠਮੇ ਠੇਲੁਸੁ.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥੨੪॥

ਏ ਨਾਨਕ, ਅਤਨਿ ਕੁਪ ਯੋਕੁ ਚੁਪੁ ਦਵਾਰਾ, ਅਤਨੁ ਐਰੋਰੁਦਿਸੁਠੁ.

ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ॥

ਐਯਨ ਐਰੋਰੁਵਾਦਾਲੁ ਏੰਠ ਸਮੁਠੀਗਾ ਠੰਟਾਯੰਠੇ ਵਾਠੀ ਲੋਕੁਲੁ ਕੁਠਾ ਲੇਵੁ.

ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥

ਗੋਪੁਗਾ ਸੁਰਸਾਦਿੰਚੋ ਵਾਰੀਕੀ ਸੁਰਿਠਿਠਲੰਗਾ ਦੇਨਿ ਪੁਨਾ ਦੁਰਾਸ਼ ਲੇਦਾ ਐਸ਼ ਠੰਡਦੁ.

ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਅਪਾਰ ॥

ਅਨੰਠ ਦੇਵੁਨਿ ਦਵਾਰੰ ਵਠ ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਗੋਪੁ, ਵੀਰੋਚਿਠ ਯੋਠੁਲੁ ਭੀਠੁਠਨ ਚੋਸੁਨੁਰੁ.

ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਭੰਕਾ ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ, ਅਤਨਿ ਨੁੰਚਿ ਬਹੁਮਠੁਲ ਕੋਸੰ ਯਾਚਿਸੁਨੁ ਵਾਰੀਨਿ ਲੋਕੀੰਚਲੇਮੁ.

ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥

ਚਾਲਾਮੰਦੀ ਦੁਰ੍ਹੁਣਾਲਲੋਂ ਮੁਨਿਗਿਓਯਿ ਆਂਦੋਝਨਠੋਂ ਮਰਣਿਸ਼ਾਰੁ.

ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ॥

ਚਾਲਾਮੰਦੀ ਆਯਨ ਨੁੰਚਿ ਬਹੁਮਠੁਲੁ ਸੰਕਰਿਸ਼ੁਨਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਵਾਟੀਨਿ ਪਿੰਦਣਾਨਿ ਨਿਰਾਕਰਿਸ਼ੁਨਾਰੁ. (ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਏਨੁਡੁ ਕ੍ਰੋਠਝੁਣਲੁ ਚੋਪੁਕੁੰਡਾ).

ਕੇਤੇ ਮੁਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥

ਚਾਲਾ ਮੰਦੀ ਮੁਰ੍ਠਵਿਨਿਯੋਗਦਾਰੁਲੁ ਵਾਡੁਠਾਨੋਂ ਊਨਾਰੁ, ਕਾਨੀ ਝਚੋਵਾਰਿਨੋਂ ਮਰਿਚੋਠੁਨਾਰੁ.

ਕੇਤਿਆ ਦੁਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥

ਚਾਲਾਮੰਦੀ ਬਾਧਨੁ, ਲੇਮਿਨਿ, ਏਡੁਠੋਗਨਿ ਚੋਡੁਮਾਟਲਨਿ ਸਹਿੰਚਾਲਿੰ ਊਂਟੁੰਦੀ.

ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥

ਓ ਗੋਪੁ ਬਹੁਮਠੁਲੁ ਝਚੋਵਾਡਾ, ਏ ਬਾਧਲੁ ਕੂਡਾ ਮੀ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਾਲੇ, ਏਂਦੁਕੰਠੇ ਚਾਲਾਸਾਰੁ ਪੁਰਝਲੁ ਮਿਮੁਲਿੰ ਬਾਧਲਲੋਂ ਮਾਠੁਰਮੇ ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥

ਮੀ ਸੰਕਲਾਨਿੰ ਅੰਗੀਕਰਿੰਚਡੰ ਦਵਾਰਾ ਮਾਠੁਰਮੇ ਪਰਲੋਕ ਵਿਸ਼ਯਾਲਠੋਂ ਅਨੁਬੰਧੰ ਨੁੰਡੀ ਸੇਵੁਚੁ ਲਭਿਸ਼ੁੰਦੀ.

ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

ਦੀਨਿਲੋਂ ਮਰੋਵਰੁ ਚੋਪੁਟਾਨਿਕੀ ਏਮਿਲੇਦੁ.

ਜੇ ਕੇ ਖਾਇਕੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥

ਏਵਰੋਨਾ ਮੁਰ੍ਠੁਡੁ ਠਾਨੁ ਏਲਾ ਚੋਸ਼ਾਨਨਿ ਚੋਬੁਠੁੰਠੇ,

ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥

ਆਯਨ ਠਨ ਮੁਰ੍ਠੁਠੁਵੁ ਬਾਧਲਨੁ ਨੋਰੁਕੋਨਿ ਅਨੁਭਵਿਸ਼ਾਡੁ.

ਆਏ ਜਾਣੈ ਆਏ ਦੇਇ ॥

ਦੇਵੁਡੁਕੀ ਮਨ ਏਵਸਰਾਲੁ ਠੇਲੁਸੁ, ਮਰਿਯੁ ਏਠਨੁ ਠਨੰਠੁ ਠਾਨੁਗਾ ਏਨਿੰਟੀਨੀ ਝਸ਼ੁਨੋਂ ਊਂਟਾਡੁ.

ਆਖਹਿ ਸਿ ਭਿ ਕੇਈ ਕੋਇ ॥

ਏਯਿਨਪੁਠੀਕੀ ਕੋਠਿਮੰਦੀ ਮਾਠੁਰਮੇ ਦੀਨਿਨਿ (ਵਾਸ਼ੁਵੰ) ਅੰਗੀਕਰਿਸ਼ੁਨਾਰੁ.

ਜਿਸ ਨੇ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸ਼ੁਠਿਨਿ ਪਾਡਮਨਿ ਆਸ਼ੀਰਵਦਿੰਚਬਡੀਨ ਵਾਡੁ,\

ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ॥੨੫॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਪੰਚਲੋਂ ਨੇ ਆਧਿਆਤਮਿਕੰਗਾ ਧਨਵੰਤੁਡੁ.

ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰ ॥

ਅਮੁਲ੍ਯਮੁਨੇਨਵਿ ਦੇਵੁਨਿ ਸੰਧੁਣਾਲੁ, ਅਮੁਲ੍ਯਮੁਨੇਨਵਿ ਆ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ
ਸੰਪਾਦਿੰਚੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ ਚੇਸੇ ਪ੍ਰਯੰਤਾਲੁ.

ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ ॥

ਵਿਲੁਵੈਨ ਨਿਧਿ ਨੁੰਡੀ ਅਤਨਿ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਪੋਂਦੇਵਾਰੁ ਅਮੁਲ੍ਯਮੁਨੇਨਵਾਰੁ.

ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥

ਅਮੁਲ੍ਯਮੁਨੇਨਵਾਰੁ ਆ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕੀ ਵਚਿ ਅਤਨਿ ਸੁਗੁਣਾਲਨੁ ਪੋਂਦੀ ਵੇਲ੍ਹੇਵਾਰੁ.

ਅਮੁਲ ਭਾਇ ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ॥

ਆਯਨ ਪ੍ਰੇਮਲੋ ਮੁਨਿਗਿਪੋਯਿ, ਆਯਨਲੋ ਲੀਨਮੁਨੇਨਵਾਰੁ ਅਮੁਲ੍ਯਮੁਨੇਨਵਾਰੁ.

ਅਮੁਲ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ਦੈਵਿਕ ਨਿਯਮੰ ਮਰਿਯੁ ਦੈਵਿਕ ਨ੍ਯਾਯਸ਼ਾਨਮੁ ਅਮੁਲ੍ਯਮੁਨੇਨਵਿ.

ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਅਤਨਿ ਨ੍ਯਾਯ ਵ੍ਯਵਸ਼ੁ, ਦੈਵਿਕ ਨ੍ਯਾਯੰ ਯੋਕੁ ਨਿਯਮਾਲੁ ਅਮੁਲ੍ਯਮੁਨੇਨਵਿ.

ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸੁ ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਅਤਨਿ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਬਹੁਮਤੁਲੁ ਅਮੁਲ੍ਯਮੁਨੇਨਵਿ. (ਆਯਨ
ਕ੍ਰੋਪਕੁ ਗੁਰੁ)

ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

ਅਤਨਿ ਦਯੁ, ਅਤਨਿ ਆਦੇਸ਼ੰ ਅਮੁਲ੍ਯਮੁਨੇਨਵਿ.

ਅਮੁਲੇ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥

ਅਤਨੁ ਅਮੁਲ੍ਯਮੁਨੇਨਵਾਡੁ, ਏ ਵ੍ਯਕ੍ਰੀਕਰਣਕੁ ਅਤੀਤੁਡੁ.

ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਚਾਲਾਮੰਦੀ ਨਿਰੰਤਰੰਗਾ ਆਯਨ ਲਕੁਣਾਲਨੁ ਵਰ੍ਹਿਸ਼ਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਲੋਚੈਨ
ਧ੍ਯਾਨੰਲੋਕੀ ਵੇਲ੍ਹੇਤਾਰੁ, ਕਾਨਿ ਅਪੁਠੀਕੀ ਅਤਨਿਨਿ ਪੁਰ੍ਹਿਗਾ ਵਰ੍ਹਿੰਚਲੇਰੁ.

ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥

ਪਵਿਤ੍ਰ ਗ੍ਰੰਠਾਲਲੋਨਿ ਰਚਨਲੁ (ਵੇਦ, ਪੁਰਾਣਾਲੁ) ਆਯਨਨੁ ਵਰ੍ਹਿੰਚਡਾਨਿਕੀ
ਪ੍ਰਯੰਤਿਸ਼ਾਯੁਟੁ.

ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥

ਪండిਤੁਲੁ ਆਯਨ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਾਠ੍ਲਾਡਤਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿਨਿ ਵਰ੍ਹਿੰਚਢਾਨਿਕੀ
ਪ੍ਰਸੰਗਾਲੁ ਭਜੋਰੁ.

ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਈਂਦ ॥

ਲੋਕੁਲੋਨਨਿ ਬ੍ਰਹਮ, ਭੰਦੁਲੁ ਆ ਢੇਵੁਨਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਾਠ੍ਲਾਡਤਾਰੁ.

ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨੁ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਭਕ੍ਤੁਲੁ (ਗੋਪਿਕਲੁ) ਆਯਨ ਸੁਤੁਲਨੁ ਲੋਕੁਲੋਨਨਿ
ਪਾਡੁਤਾਰੁ

ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥

ਲੋਕੁਲੋਨਨਿ ਭਿਖ, ਸਿੰਦੁਲੁ (ਅਤੀਂਦ੍ਰਿਯੁ ਭਕ੍ਤਿ ਢੰਨੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤੁਲੁ) ਆਯਨਨੁ
ਪ੍ਰਸੰਸਿਸੁਨਾਰੁ.

ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥

ਆਯਨ ਸੁਠਿੰਚਿਨ ਅਨੋਕ ਮੰਦਿ ਮੇਧਾਵੁਲੁ ਆਯਨਨੁ ਵਰ੍ਹਿੰਚਢਾਨਿਕੀ
ਪ੍ਰਯਤਿਸੁਨਾਰੁ.

ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥

ਰਾਕੁਸੁਲੁ, ਢੇਵਤਲੁ ਆਯਨਨੁ ਆਰਾਧਿਸੁਨਾਰੁ.

ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥

ਅਨੋਕ ਢੇਵਭਕ੍ਤਿਗਲ ਪੁਰੁਸੁਲੁ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਾਧੁਵੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰਿ ਅਨੁਚਰੁਲੁ
ਆਯਨ ਸੁਤਿਨਿ ਪਾਡੁਤਾਰੁ.

ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥

ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਤਮ ਭਕ੍ਤਿਠੋ ਆਯਨਨੁ ਵਰ੍ਹਿਸੁਨਾਰੁ.

ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥

ਆਯਨ ਗੁਰਿੰਚਿ ਪਢੇਪਢੇ ਮਾਠ੍ਲਾਡਿਨ ਤਰ੍ਵਾਤ ਚਾਲਾਮੰਦਿ ਢੁ ਲੋਕੰ ਨੁੰਡਿ
ਨਿਪ੍ਰਮਿਸੁਨਾਰੁ

ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ॥

ਅਤਨੁ ਭਪੁਠਿਕੇ ਢੰਨੁਨਿ ਮਠ੍ਲੀ ਸੁਠਿਸੁਨੇ,

ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥

ਭਪੁਠਿਕੀ ਕੂਡਾ, ਅਤਨੁ ਂਤ ਗੋਪੁਵਾਢੋ ਵਾਰੁ ਵਰ੍ਹਿੰਚਲੋਰੁ.

ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥

ਅਤਨੁ ਤਨਕੀ ਤਾਨੁ ਕੋਰੁਕੁਨੁੰਤ ਗੋਪੁਵਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥

ఓ నానక్, ఆయన మాత్రమే, సత్య దేవునికి తెలుసు అతను ఎంత గొప్పవాడు.

ਜੇ ਕੇ ਆਖੈ ਬੇਲੁਵਿਗਾਤੁ ॥

ఎవరైనా భగవంతుణ్ణి వర్ణించగలమని చెప్పుకున్నట్లయితే,

ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥੨੬॥

అప్పుడు అతనిని అత్యంత అజ్ఞానిగా పరిగణించండి.

ਸੇ ਦੁਰੁ ਕੇਹਾ ਸੇ ਘੁਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥

సృష్టి ని మీరు ఇంత జాగ్రత్తగా చూసుకుంటున్న ప్రదేశం (తలుపు మరియు నివాసం) ఎంత అద్భుతంగా ఉంటుంది.

ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੀਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥

ఆ అద్భుతమైన ప్రదేశంలో, లెక్కలేనన్ని సంగీతకారులు చాలా సంగీత వాయిద్యాలను వాయిస్తున్నారు, లెక్కలేనన్ని మధురగీతాలను నిర్మిస్తున్నారు.

ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥

లెక్కలేనంత మంది గాయకులు అనేక సంగీత చర్యల్లో మీ గురించి పాడుతున్నారు.

ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗాਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥

ప్రకృతి కూడా (గాలి, సముద్రం, మరియు అగ్ని) దాని స్వంత మార్గంలో మీ గురించి పాడుతోంది. మా పనుల న్యాయాధిపతి (ధర్మరాజు) మీ ఇంటి ముంగిట మీ ప్రశంసలను పాడుతున్నారు.

ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥

చిత్తుడు మరియు గుప్తుడు (దేవదూతలు), రికార్డులపై ధర్మరాజు (నీతివంతమైన న్యాయమూర్తి) తీర్పు ఇస్తూ, మీ ప్రశంసలు పాడుతున్నారు.

ਗਾਵਹਿ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥

శివుడు, బ్రహ్మదేవుడు మరియు దేవతలు ఎల్లప్పుడూ మీ శోభలో ప్రకాశిస్తూ, మీ ప్రశంసలను పాడుతున్నారు.

ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ఇంద్రుడు (వర్షదేవుడు) తన సింహాసనంపై కూర్చుని, దేవతలతో పాటు మీ ఇంటి గుమ్మం వద్ద నిలబడి ఉన్న దేవతలు మిమ్మల్ని ప్రశంసిస్తున్నారు

ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ఇంద్రుడు (వర్షదేవుడు) తన సింహాసనంపై కూర్చుని, దేవతలతో పాటు మీ ఇంటి గుమ్మం వద్ద నిలబడి ఉన్న దేవతలు మిమ్మల్ని ప్రశంసిస్తున్నారు

ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥

ਸਿੰਧੂਲੂ (ਆਧ్యాਤਮਿਕ ਭਕਤੀ ਕਲੀਗਿਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਰੁਸ਼ੁ) ਲੋਚੈਨ ਧ੍ਯਾਨੰਲੋ ਮਿਮ੍ਮੁਲ੍ਲਿ ਪ੍ਰਸੰਸਿਸ੍ਤੁਨ੍ਨਾਰੁ, ਸਾਧੁਵੁਲੂ ਕੂਡਾ ਲੋਚੈਨ ਧ੍ਯਾਨੰਲੋ ਮਿਮ੍ਮੁਲ੍ਲਿ ਗੁਰੁਚੈਸੁਕੁੰਟਾ ਪਾਡੁਤੁਨ੍ਨਾਰੁ

ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥

ਸ੍ਵਿਯੁ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕ੍ਸ਼ਣ ਕਲੀਗਿਨ, ਪ੍ਰਯੋਯਕੁਛੈਨ, ਸੰਤ੍ਰਪ੍ਤਿ ਚੋਂਦਿਨ ਵਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਨਿਰ੍ਧੁਯਯੋਧੁਲੂ, ਅੰਦਰੂ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨ੍ਨਾਰੁ.

ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥

ਵੇਦਾਲਨੁ ਚੋਂਦਿਨਿ ਪੰਡਿਤੁਲੂ, ਝੁਸੁਲੂ ਯੁਗਯੁਗਾਲ ਨੁੰਚਿ ਮੀ ਸੁਤੁਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨ੍ਨਾਰੁ.

ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ॥

ਸ੍ਵਰ੍ਗੰਲੋ, ਭੂਮਿਪੁ ਮਰਿਯੁ ਕੰਦਠੀ ਪ੍ਰਪੰਚਾਲੋ ਅੰਦਮੁਨਿ ਪਨਿ ਮਨੁਸੁਲੂ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨ੍ਨਾਰੁ.

ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥

ਮੀਰੁ ਸੁਠਿੰਚਿਨਿ ਵਿਲੁਵੈਨਿ ਵਸੁਵੁਲੂ, ਅਨਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਲੋ ਪਾਟੁ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਰੁਝੁਵੁਲੂ

ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

ਦੁਰ੍ਯਵੰਤੁਲੂ, ਸ਼ਕ੍ਤਿਵੰਤੁਲੂ, ਨਾਲੁਗੁ ਜੀਵਰਾਸੁਲ ਨੁੰਡਿ ਵਚਿੰਚਿਨਿ ਜੀਵੁਲੂ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨ੍ਨਾਰੁ.

ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥

ਮੀਰੁ ਸੁਠਿੰਚਿਨਿ ਮਰਿਯੁ ਸਹਾਯੰ ਚੈਸੇ ਵਾਰੁ ਮੋਠੁੰ ਵਿਸ਼ੁੰਲੋਨਿ ਅਨਿ ਖੁੰਡਾਲੂ, ਲੋਕਾਲੂ ਮਰਿਯੁ ਸ਼ੌਰਿ ਵ੍ਯਵਸੁਠੁਲੂ ਮੀ ਗੁਰਿੰਚੈ ਪਾਡੁਤੁਨ੍ਨਾਰੁ.

ਸੇਈ ਤੁਧੁਨੇ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

ਮੀਕੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਮੁਨਿ ਵਾਰੁ, ਨਿਯੰਗਾ ਅੰਕਿਤਭਾਵੰ ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਪ੍ਰੇਮੁੰ ਨਿੰਡਿਨਿ ਵਾਰੁ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਪਾਡੁਗਲਰੁ.

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ਓ' ਨਾਨਕੁ, ਇੰਕਾ ਏਂਤਮੰਦਿ ਮੀ ਪ੍ਰਸੰਸਲਨੁ ਪਾਡੁਤੁਨ੍ਨਾਰੁ? ਏਦਿ ਨਾ ਮਨਸੁਲੋਕਿ ਰਾਵਡੰ ਲੇਦੁ, ਵਾਰੰਦਰਿਨੀ ਨੇਨੁ ਏਲਾ ਪਰਿਗਣਿੰਚਗਲਨੁ?

ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥

ਓ ਦੇਵੁਡੁ ਓਕੁਡੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਏਪੁਡੁ ਓਡੇਦਿ. ਗੁਰੁਵੁ, ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਗੋਪੁਤੰਨੰ ਸ਼ਾਸੁਤਮੁਨਿਦਿ.

ਰੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥

ಈ ਵਿਸ਼ਵਾਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਿੰਚਿਨ ਵਾਡੁ ਭਉਪੁਡੁ ਛਾਨਾਡੁ, ਏਲਪੁਡੁ ਛਾਨਾਡੁ. ਆਯਨ ਪੁੱਠਲੇਡੁ, ਲੇਦਾ ਚਨਿਪੋਡੁ.

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥

ਅਤਨੁ ਮਾਯਨੁ , ਅਨੇਕ ਰੰਗੁਲਨੁ, ਰਕਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਜਾਤੁਲਨੁ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਿੰਚਾਡੁ.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਆਯਨ ਤਨ ਗੋਪੁਤਨਾਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਿੰਚਿ, ਆ ਤਰ੍ਵਾਤ ਤਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਿੰਚਿ ਚੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

ਅਤਨੁ ਤਨਕੁ ਨਚਿੰਨਦਿ ਚੋਂਸਾਡੁ. ਆਯਨਕੁ ਏਲਾੰਟੀ ਆਝੁ ਜਾਰੀ ਚੋਂਯਲੇਰੁ.

ਸੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੨੭॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਅਤਨੁ ਸਰ੍ਵੋੰਨੁਤ ਚਕ੍ਰਵਰ੍ਤੀ ਮਰਿਯੁ ਅਤਨਿ ਸੰਕਲ੍ਪੰ ਪ੍ਰਕਾਰੰ
ਜੀਵਿੰਚਡੰ ਅੰਦਰਿਕੀ ਮੰਚਿਦਿ

ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੇਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥

ਓ ਯੋਗੀ, ਤ੍ਰਪੁਤਿੰ ਮੀ ਚੋਵਿਰਿੰਗੁਲੁਗਾ ਤਯਾਰੁ ਚੋਂਸੁਕੋਂਡੀ, ਮੀ ਭ੍ਰਿਕੁਣਾਟਨਨੁ ਕਠੁਪਡੀ
ਚੋਂਸੁਕੋਂਡੀ, ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਸ਼ਰੀਰਾਨੂੰ ਕਪੋਂ ਬੁਡੀਦਗਾ ਦੇਂਵੁਨਿ ਪੇਰੁਪੁਏ ਧ੍ਯਾਨੰ
ਚੋਂਯੰਡੀ.

ਖਿੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਮਰਠੰ ਗੁਰਿੰਚਿਨ ਅਵਗਾਹਾਨ ਮੀਕੁ ਅਤੁਕੁਪੋਯੋਂ ਕੋਂਟੁਗਾ ਛੰਚੁਕੋਂਡੀ, ਮੀ
ਜੀਵਨ ਵਿਧਾਨੰਗਾ ਛੰਨੁਤ ਨੋਤਿਕ ਸ੍ਵਭਾਵੰ, ਮੀ ਆਸਰਾਗਾ ਦੇਂਵੁਨਿਪੁਏ ਵਿਸ਼੍ਵਾਸੰ
ਛੰਡੰਡੀ.

ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥

ਵਿਸ਼੍ਵਸੁਆਭ੍ਰਾਤ੍ਰੁਤ੍ਵੰ ਮੀ ਸ਼ਾਖੁਗਾ ਛੰਡੰਨਿਵੰਡੀ; ਮੀ ਮਨਸੁਨੁ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿੰਚਡੰ
ਦ੍ਵਾਰਾ ਮੀਰੁ ਪ੍ਰਪੰਚ ਸ਼ੋਧਨਲਨੁ ਗੋਲਵਵਚੁ.

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

ਨੋਂਸੁ ਆਯਨਕੁ ਨਮਸਕੁਰਿੰਸੁ, ਨੋਂਸੁ ਵਿਨਯੰਗਾ ਨਮਸਕੁਰਿੰਸੁ.

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥

ਅਤਨੁ ਏਪੁੱਠੀਕੀ ਛੰਨਿਕੀਲੋਂ ਛੰਟਾਡੁ, ਨਿਸ਼ਕੁਲ੍ਮੁੰਗਾ, ਪ੍ਰਾਰੰਭੰ ਲੋਕੁੰਡਾ,
ਅੰਤੰ ਲੋਕੁੰਡਾ, ਮਰਿਯੁ ਯੁਗਾਲੋਂ ਮਾਰਕੁੰਡਾ ਛੰਟਾਡੁ.

ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ

ఓ యోగి, దైవిక జ్ఞానం మీ ఆహారంగా ఉండనివ్వండి, దయ మీ పాత్రికేయుడిగా మరియు ప్రతి హృదయంలో కంపించే దైవిక సంగీతాన్ని మీ యంత్రంగా ఉంచుకోండి

ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥

భగవంతుడు, తానే అందరికీ గురువు, విశ్వమంతా నియంత్రించే వాడు. అద్భుతాలు మరియు ఇతర ఆధ్యాత్మిక శక్తులు దేవుని నుండి ఒకరిని దూరంగా తీసుకువెళ్ళే మళ్లింపులు.

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗ ॥

దేవుడు స్వయంగా వ్యక్తుల కలయిక (పుట్టుక మరియు సంబంధాల వద్ద) మరియు విడిపోవడం (మరణం వద్ద) రెండింటినీ నియంత్రిస్తాడు. మనకు ముందుగా నిర్దేశించినదాన్ని మనం స్వీకరిస్తాము.

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

సర్వశక్తిమంతుడైన ఆ దేవునికి దండం పెడదాం,

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਵੇਸੁ ॥੨੯॥

ఎవరైతే శాశ్వతమైన, నిష్కలమైన, ప్రారంభం లేని, యుగాలుగా నాశనం చేయలేని మరియు మారనివారో.

ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥

హిందూ విశ్వాస వ్యవస్థ ప్రకారం మాయ (ప్రాపంచిక భ్రమ) రహస్యంగా గర్భం దాల్చి ముగ్గురు కుమారులకు (దేవతలకు) జన్మనిచ్చింది.

ਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ఒకరు ప్రపంచ సృష్టికర్త అని నమ్ముతారు; ఒక అన్నిటిని తట్టుకునేవాడని; మరియు మరొకటి, నాశనం చేసే వాడని నమ్ముతారు.

ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

(అయితే, వాస్తవం ఏమిటంటే) దేవుడు స్వయంగా ఈ పనులను తనకు నచ్చిన విధంగా నిర్దేశిస్తున్నాడు. మరియు ప్రతిదీ అతను ఆజ్ఞాపించినట్లు జరుగుతుంది.

ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥

అతను అందరిని చూస్తూ ఉంటాడు, కానీ ఎవరూ అతనిని చూడలేరు. ఇది ఎంత అద్భుతమైనది!

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

మనం వినయంగా ఆయనకు నమస్కరిద్దాం,

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥

ಎವರైತೆ ಶಾಶ್ವತਮੈನ, ನಿಷ್ਕಲ್ಮಷಮੈನ, ಪ್ರਾਰಂಭಂ ਲੇನಿ, ಯುਗਾਲੁਗਾ ਨਾਸನಂ
ਚੇಯಲੇನಿ ਮਰಿಯು ਮਾਰನಿವਾਰੋ.

ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ॥

ਦੇਵੁಡੁ ਮੋਉਤੰ ਵਿਸ਼੍ਵੰਲੋਂ ਜੀਵਿੰਚਿ ਊਨਾਡੁ ਮਰಿಯੁ ਵਿਸ਼੍ਵੰ ਅਤਨਿ
ಬਹੁਮਤੁਲਠੋਂ ਨਿੰਡਿ ਊਂਟੁੰਦਿ.

ਜੇ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥

ਵਿਸ਼੍ਵੰਲੋਂ ਆਯਨ ਵ ਬਹੁਮਤੁਲਨੁ ਊਂਚਿਨਾ, ਅਤਨੁ ਵੀਟਿਨਿ ਅੰਦਰਿਕੀ
ਫਕੁਸਾਰਿਗਾ ਊਂਚਾਡੁ.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਸੁਝਿੰਚਿ ਤਰੁਵਾਤ ਆ ਸੁਝਿੰਚਿ ਚੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥

ਓ' ਨਾਨਕ, ਸੁਝਿੰਚਿ ਨਿਲਬੇਠੈ ਦੇਵੁਨਿ ਵਧਵਠੁ ਪਰਿਪੂਰਠੁਮੈਨਦਿ (ਦੋਂਪਰਹਿਤਮੈਨਦਿ).

ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥

ਸਰ੍ਵਸ਼ਕ੍ਤੀਮੰਤੁਡੈਨ ਆ ਦੇਵੁਨਿਕੀ ਦੰਡੰ ਪੇਡਦਾಂ,

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੇ ਵੇਸੁ ॥੩੧॥

ಎਵਰੈਤੈ ਸ਼ਾਸ਼੍ਵਤਮੈਨ, ਨਿਸ਼੍ਕਲ੍ਮਸ਼ਮੈਨ, ਪ੍ਰਾਰੰਭੰ ਲੇਨਿ, ਯੁਗਾਲੁਗਾ ਨਾਸਨੰ
ਚੇਯਲੇਨਿ ਮਰಿಯੁ ਮਾਰਨਿਵਾਰੋ.

ਇਕ ਦੂ ਜੀਠੋਂ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥

ਫਕ ਵਧੁਕੀ ਨਾਲੁਕ ਵੰਦ ਵੇਲ ਈਰਵੈ ਰੋਲੁ ਏਕੁਵਗਾ ਅਯਿਨਾ.

ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥

ਮਰಿಯੁ ਦੇਵੁਨਿ ਨਾਮਮੁ ਪ੍ਰਤਿ ਨਾਲੁਕਠੋਂ ਲਕੁਲਾਦਿ ਸਾਰੁ ਚਦਿਵਿਠੈ. ਪ੍ਰੇਮ, ਭਕੁਤੀ
ਲੇਕੁੰਡਾ ਚਦਵਟੰ ਵਲ ਫਕ ਵਧੁਕੀ ਦਗੁਰਕਾਲੇਡੁ.

ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥

ਭਗਵੰਤੁਡਿਠੋਂ ਕਲਿਸਿ ਊਂਡਟਾਨਿਕੀ ਮਾਰੰ ਵਮਿਟੰਚੈ, ਫਕਰਿ ਅਹਾੰਨਿ ਵਿਡਿਚਿ,
ਪ੍ਰੇਮਪੂਰ੍ਵਕ ਭਕੁਤੀ ਨਾਮਾੰਨਿ ਧ੍ਯਾਨਿੰਚਾਲਿੰਨ ਅਵਸਰੰ ਊਂਨ ਅਤਨਿਕੀ ਦਾਰਿਠੈਸੈ
ਮੋਲੁਪੈ ਅਧਿਰੋਪਿੰਚਡੰ.

ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥

ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕੰਗਾ ਅਝਾਨੁਲੈਨ ਪ੍ਰਯਲੁ, ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕੰਗਾ ਮੈਲੋਂਨੁ ਪ੍ਰਯਲ ਗੁਰਿੰਚਿ
ਵਿੰਨੁ ਤਰ੍ਵਾਤ, ਕੇਵਲੰ ਵਾਰਿਨਿ ਅਨੁਸਰਿੰਚਡੰ ਦ੍ਵਾਰਾ ਕੂਡਾ ਤਮ ਸੁਠਾਯਿਕੀ
ਏਦਗਵਚੁਨਿ ਅਨੁਕੁੰਟਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੇ ਠੀਸ ॥੩੨॥

ఓ నానక్, దేవునితో కలయిక ఆయన కృప ద్వారా మాత్రమే సాధ్యమవుతుంది, మిగిలినవన్నీ అబద్ధాలు చెప్పే వారి మాటలే.

ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥

మాట్లాడటానికి లేదా మౌనంగా ఉండటానికి మనకి ఏ అధికారం లేదు

ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥

దానం తీసుకోవటం లేదా చెయ్యటం కూడా మన శక్తికి మించినవే.

ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜోਰੁ ॥

జీవనం మరియు మరణం కూడా మన నియంత్రణలో ఉండవు.

ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋరੁ ॥

లోకసంపద, మరియు శక్తి నుంచి వచ్చే మన మనస్సులోని దురాశ, అహంన్ని నియంత్రించే శక్తి మనకు లేదు

ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ఆధ్యాత్మిక జాగృతి, జ్ఞానం లేదా ఆలోచనను సాధించే శక్తి మనకు లేదు.

ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥

లోకశోధనల నుండి తప్పించుకునే శక్తి మనకు లేదు.

ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥

ఆయన (దేవుడు) మాత్రమే తన చేతుల్లో శక్తిని కలిగి ఉన్నాడు. అతను అందరినీ చూసుకుంటాడు.

ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੩॥

ఓ' నానక్, ఎవరూ ఉన్నతమైనవారు లేదా తక్కువ వారు కాదు (మనం దేవుడు నిర్ణయించినదే అవుతాము)

ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ॥

దేవుడు రాత్రులను, పగలను, వారాలను మరియు ఋతువులను సృష్టించాడు;

ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥

గాలి, నీరు, అగ్ని మరియు కిందటి ప్రాంతాలు,

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ॥

వీటన్నిటి మధ్య మానవులు తమ ఆధ్యాత్మిక ఎదుగుదలకు నీతి పనులను చేయడానికి ఒక వేదికగా భూమిని స్థాపించాడు.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥

ਵੀਟੀ ਮੀਦ (ਭੂਮਿ) ਅਤਨੁ ਵਿਵਿਧ ਜਾਤੁਲ ਜੀਵਾਲਨੁ ਸੁਖਿੰਚਾਡੁ.

ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥

ਵਾਟੀ ਪੇਰੁ ਲੋਕਿੰਚਲੇਨਿਵਿ ਮਰਿਯੁ ਅੰਤੁਲੇਨਿਵਿ.

ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਵਾਰੀ ਕ੍ਰਿਯੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਵਾਰੀ ਚਰ੍ਯੁਲ ਦ੍ਵਾਰਾ, ਤੀਰੁਪੁ ਭਵਬਡਤਾਰੁ.

ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥

ਦੇਵੁਡੁ ਠਾਨੇ ਸਤ੍ਯਮੁ, ਸਤ੍ਯਮੁ ਆਯਨ ਆਸ਼ਾਨਮੁ.

ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਗੋਰਵਿੰਚਬਡਿਨਵਾਰੁ, ਮਰਿਯੁ ਏਂਪਿਕ ਚੇਸੁਕੁਨੁਨੁਵਾਰੁ (ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕੰਗਾ ਅਭਿਵ੍ਧਿ ਚੇਂਦਾਰੁ), ਆ ਆਸ਼ਾਨਾਨਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸ਼ਾਰੁ.

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਵਾਰੁ ਦਯੁਗਲ ਦੇਵੁਨਿ ਨੁਂਡੀ ਕ੍ਰਪ ਯੋਕੁ ਗੁਰੁਨੁ ਅੰਦੁਕੁਂਟਾਰੁ.

ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥

ਵਿਜਯੰ ਲੇਦਾ ਵੇਫਲ੍ਯੰ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਏਦੁਗੁਦਲ ਵਿਸ਼ਯੰਲੋ ਊਂਟੁਂਦਿ, ਅਦਿ ਦੇਵੁਨਿ ਸਮੁਕੁਲੋ ਨਿਰੁਠਯੰਚਬਡੁਤੁਂਦਿ.

ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥੩੪॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਸਾਨਿਧ੍ਯਾਨਿਕੀ ਚੇਰੁਕੁਨੁਨੁ ਠਰ੍ਵਾਠੇ ਏਕਰੁ ਵਿਜਯੰ ਸਾਧਿੰਚਾਰਾ ਲੇਦਾ ਵਿਫਲਮਯ੍ਯਾਰਾ ਅਨਿ ਠੇਲੁਸੁਕੁਂਟਾਰੁ.

ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥

ਧਰੁ ਖੁਂਡੰਲੋ ਚੇਪਿਨਠੁਗਾ ਏਕ ਵ੍ਯਕੁਤੀ ਯੋਕੁ ਨੈਤਿਕ ਕਰੁਵ੍ਯਮੇ (ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਅਭਿਵ੍ਧਿ ਯੋਕੁ ਮੋਦਟੀ ਦਫ) ਨੀਤਿਵੰਤਮੈਨ ਜੀਵਨੰ.

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥

ਭਫੁਡੁ ਰੋਂਡਵ ਦਫ ਅਯਿਨ ਜਿਯਾਨ ਖੁਂਡੰ ਯੋਕੁ ਪਨਿਨਿ ਅਰੁੰ ਚੇਸੁਕੋਂਡੀ (ਦ੍ਰੇਵਿਕ ਝਾਨਾਨਿ ਨੇਰੁਕੁਨੇ ਦਫ).

ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਸੁਖਿੰਲੋ, ਅਨੇਕ ਰਕਾਲ ਗਾਲੁ, ਜਲਾਲੁ ਮਰਿਯੁ ਮੰਟਲੁ ਊਂਨਾਯਿ; ਚਾਲਾ ਮੰਦਿ ਕ੍ਰੁਪੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਡਿਵੁਲੁ ਊਂਨਾਰੁ.

ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥

ਏਨੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾਲੁ ਲੋਕੁਲੇਨਿਨਿ ਰੂਪਾਲੁ, ਰੰਗੁਲੋ ਰੂਪਿੰਦੁਤੁਨਾਰੁ.

केतीआ करम भुमी मेर केते केते यू उपादेस ॥

अनेक भूमायु मरियु अनेक परवृत्तायु ऊन्यायु, अकूड प्रजलु तम विधुलनु निरुविसारु, मरियु धुव वंटी अनेक मंदि सधुवुलु ऊन्यारु मरियु चाला मंदि नेरुकोवडांनिकी वारि बंधनलु ऊन्यायु.

केते ईंद चंद सुर केते केते मंडल देस ॥

अनेक मंदि इंदुलु, चंदुलु, सूर्युलु मरियु अनेक ग्रहा वृवस्थलु ऊन्यायु.

केते सिध बुध नाथ केते केते देवी देस ॥

अध्यात्मिक शक्तुलु कलिगिन सधुवुलु, अनेक मंदि ज्ञानुलु, योगुलु, मरियु देवतलु विविध रूपांलो ऊन्यारु.

केते देव दानव मुनि केते केते रतन समंद ॥

चाला मंदि भक्तिपरुलु, चाला मंदि राक्षसुलु, चाला निशुभु बयुषुलु मरियु अघरणांल महांसमुद्रालु ऊन्यायु.

केतीआ खानी केतीआ बानी केते पात नरिंद ॥

अनेक जीवित वनरुलु, भाषलु, राजलु, चक्रवर्तुलु ऊन्यारु.

केतीआ सुरती सेवक केते नानक अंतु न अंतु ॥३५॥

चाला मंदि सहाजमैन वृक्तुलु ऊन्यारु, चाला मंदि निस्वार्थ सेवकुलु ऊन्यारु. '६' नानक, देवुनि सृष्टिकी अंतं लेंदु.

गिआन खंड महि गिआनु परचंड ॥

ज्ञान खंड दशलो, द्वैविक ज्ञानं योक्कु प्रभावं चाला शक्तिवंतंमैनदि.

तिथै नाद बिनेद केड अनंद ॥

ए सृष्टिलो, अनेक मधुरगीतल संगीतान्नि विंनुनुनु मरियु अन्नि रकाल विनोदालनु चूसुनुनु आनंदं मरियु संतोषान्नि अनुभूति चेंदुतारु

सरम खंड की बानी रूयु ॥

सारं खंडं अनंदी अध्यात्मिक सुंदरीकरण दश, अकूड नाम पठनं प्रेम, भक्ति मरियु संपूर्ण अंकिताभावंतो जरुगुतुंदि.

तिथै यज्ञति यज्ञीअै बहुरु अरुयु ॥

अकूड, सांतेलेनि अंदं योक्कु ज्ञानोदयमैन मनसु रूपांदिंचबडिंदि.

ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ ॥

ಆ ಜ್ಞಾನೋದಯಮైన ಮನಸ್ಸು ಯొಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿ ವರ್ಣನಕು ಅತೀತಮైనದಿ ಮರಿಯು ಒಕರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸ್ತೆ, ಆ ಪ್ರಯತ್ನಾನಿకి ಚಿಂತಿಸ್ತಾರು.

ਜੇ ਕੇ ਕਰੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥

ਵੀಟੀ ಗುರಿಂਚಿ ಮಾಟ್ಟಾಡಟಾನಿకి ಪ್ರಯತ್ನಿಂਚೆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಈ ಪ್ರಯತ್ನಾನಿకి ಚಿಂತਿಂಚਾਲ್ನಿ ಊಂಟುಂದಿ.

ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥

ಮನಸ್ಸುನು ಅರ್ಥಂ ಚೆಸುಕುನೆ ಸಹಜಮైన ਚੈತನ್ಯಂ, ಬುದ್ಧಿ, ಅವಗಾಹನ ಅಕ್ಕಡ ರೂಪುದಿಡ್ಡುಕುಂಟಾಯಿ.

ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥

ಆಧ್ಯಾತ್ಮਿਕ ಯೊಧುಲು ಮರಿಯು ಸಿಡ್ಧುಲ ਚੈತ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮਿਕ ಪರಿಪೂರ್ಣತ ಯొಕ್ಕ ಮಾನವುಲು ಅಕ್ಕಡ ರೂಪುದಿಡ್ಡುಕುಂಟಾರು.

ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥

ಆಧ್ಯಾತ್ಮਿਕ ಶಕ್ತಿ ಅನೆದಿ ದ್ವੈਵਕೃಪ (ಕರಂ ಖಂಡಂ) ದಶ ಯొಕ್ಕ ಲಕ್ಷಣಂ (ಈ ದಶಲೊ, ಒಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ದೆವುನಿ ಕೃಪತೊ ಆಶೆರ್ವದಿಂಚಬಡತಾಡು ಮರಿಯು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿਕಂಗಾ ಎಂತ ಶಕ್ತಿಮಂಠುಡವುತಾಡು ಅಂಠೆ ಪ್ರಪಂಚ ಚೆಡುಲು ಲೆದಾ 'ಮಾಯ' ಅತನಿನಿ ಪ್ರಭಾವಿತಂ ಚೆಯ್ಯಲೆವು).

ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥

ಅಕ್ಕಡ ಮರੋವರೂ ನಿವಸಿಂಚರು (ಅತನಿ ಕೃಪಕು ಅರ್ಥುಲು ಕಾವಡಂ ದ್ವಾರಾ ಅಕ್ಕಡಿకి ಚೆರುಕುನ್ನ ವಾರು ತಪ್ಪ).

ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੁਰ ॥

ಈ ದಶಕು ದ್ವೈರ್ಯವಂಠುಲು, ಶಕ್ತಿವಂಠುಲು ಅಯಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮਿਕ ಯೊಧುಲು ಮಾತ್ರಮೆ ಚೆರುಕುಂಟಾರು, ವೀರು ಲೊಕ ದುರಾಚಾರಾಲ ಪ್ರಲೊಭಾಲನು ಜಯಿಂಚಿನರು (ಕೊರಿಕ, ಕೊಪಂ, ದುರಾಶ, ಭಾವೊದ್ವೆಗ ಅನುಬಂಧಾಲು, ಅಹಂ ಮೊದಲಾನವಿ).

ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥

ವಾರು ಪುರ್ತಿಗಾ ದೆವುನಿ ಸಾರಾಂಶಂಠೊ ನಿಂಡಿ ಊನ್ನಾರು.

ਤਿਥੈ ਸੀਤੇ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥

ವಾರು ದೆವುನಿ ಸ್ತುತಿಲೊ ಪುರ್ತಿಗಾ ಮುನಿಗಿಪೊಯಿ ಊಂಟಾರು.

ਤਾ ਕੇ ਰੂਪੁ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥

ವಾರಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮਿਕ ಜ್ಞಾನೋದಯಾನಿ ವರ್ಣಿಂಚಲೆಮು.

ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ॥

ਵਾਰੁ ਅਧਿਆਤ੍ਮਿਕ ਮਰਠਨ ਨੁੰਡੀ ਨਿਰੋਧਕੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ ਮਰਿਯੁ ਪੁਰਪੰਚ ਚੋਡੁਲੁ ਵਾਰਿਨਿ ਅਧਿਗਮਿੰਚਲੋਵੁ.

ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਏਵਰਿ ਮਨਸੁਲੁਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਡਾਡੋ.

ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ॥

ਅਨੋਕ ਪੁਰਪੰਚਾਲ ਭਕੁਲੁ ਅਕੁਡ ਨਿਵਸਿੰਚਾਰੁ.

ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਏਲੁਪੁਡੁ ਵਾਰਿ ਮਨਸੁਲੁਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਡੁ ਕਾਬਠੀ ਵਾਰੁ ਸ਼ਾਸੁਤ ਅਨੰਦਾਨਿ ਅਨੁਭਵਿਸੁਡੁ.

ਸਚ ਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥

ਐਦਿ ਦੋਵੁਨਿਠੋ ਕਲਯਿਕ ਯੋਕੁ ਦਸ਼. ਊ ਸੁਤੁ ਰਾਜੁਲੋ, ਰੁਪੰ ਲੋਨਿ ਸਰੁਸ਼ਕੁੰਮੰਤੁਡੁ ਭਕੁਡੀ ਹੁਦਯੰਲੋ ਨਿਵਸਿਸੁਡੁ.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥

ਸੁਠਿੰਚਿਨ ਤੁਰਾਸੁ, ਕਨਿਕਰੰਗਲ ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਸੁਠਿਪੁ ਅਨੰਦਕਰਮੁੰਨ ਚੁਪੁਨੁ ਅਨੁਗੁਰੁਹਿਸੁਡੁ.

ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਤੰਡ ॥

ਊ ਦਸ਼ਲੋ, ਭਕੁਡੁ ਅੰਤੁਲੋਨਿ ਗੁਰੁਹਾਲੁ, ਅੰਤੁਲੋਨਿ ਸੁਰ ਵੁਸੁਠੁਲੁ ਮਰਿਯੁ ਅੰਤੁਲੋਨਿ ਲੋਕਾਲਨੁ ਤੋਲੁਸੁਕੁੰਟਾਡੁ. ਦੋਵੁਨਿ ਸੁਠਿ ਏੰਤ ਅਪਰਿਮਿਤਮੁੰਨ ਦੋ ਗੁਰੁਹਿਸੁਡੁ.

ਜੇ ਕੇ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥

ਵਾਰਿ ਗੁਰਿੰਚਿ ਮਾਲੁਡੀਠੋ, ਪਰਿਮਿਤਿ ਊਂਡਦੁ, ਅੰਤੰ ਊਂਡਦੁ.

ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥

ਊ ਦਸ਼ਲੋ ਤਨ ਸੁਠਿ ਲੋਕਾਲਪੁ ਪੁਰਪੰਚਾਲੁ ਊੰਨਾਯਨਿ ਏਕਰੁ ਗੁਰੁਹਿਸੁਡੁ.

ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥

ਪੁਰੁਤਿਦੀ ਤਾਨੁ ਅਠੁਪਿੰਚਿਨਲੁ ਗਾਨੋ ਪਨਿਚੋਸੁੰਦਨਿ ਏਕਰੁ ਗੁਰੁਹਿਸੁਡੁ.

ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਦੋਵੁਡੁ ਤਨ ਸੁਠਿਨਿ ਆਗੁਰੁਗੁ ਚੁਸੁਕੁੰਟਾਡਨਿ, ਦਾਨਿ ਨੁੰਡੀ ਅਨੰਦਾਨਿ ਪਾੰਦੁਤਾਡਨਿ ਏਕਰੁ ਗੁਰੁਹਿਸੁਡੁ.

ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥੩੭॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਦਸ਼ਨੁ ਵਰ੍ਹਿੰਚਡਮ ਅਸਾਧ੍ਯਮ; ਦੀਨਿਨਿ ਕੇਵਲਮ ਅਨੁਭਵਿੰਚਗਲਮ ਅਠੈ.

ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥

ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕ੍ਸ਼ਣ ਮੀ ਕੌਲਿਮਿਗਾ ਓਂਡਨਿਵ੍ਯੰਡਿ (ਗੋਲ੍ਹ ਸ੍ਰਿਕ੍ਸ਼ਿਟ ਦੁਕਾਣਮਲੋ) ਮਰਿਯੁ ਮੀ ਓਰੁ ਸ੍ਵਰ੍ਣਕਾਰੁਡੁਗਾ ਓਂਡਨਿਵ੍ਯੰਡਿ (ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਝਾਨੋਂਦਯਮ ਸਾਧਿੰਚਡਾਨਿਕੀ ਰੋਂਡੁ ਅਵਸਰਮੁਨਵਿ).

ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ॥

ਮੀ ਮਨਸੁਨੁ ਪਲ੍ਹੈਡਗਾ ਓਂਚੰਡਿ, ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਝਾਨਮ ਸਾਧਨਾਲੁਗਾ ਓਂਚੰਡਿ (ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਝਾਨਮਲੋ ਮੀ ਮਨਸੁਨੁ ਮੇਲੋਲੁਪੰਡਿ).

ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥

ਦੇਵੁਨਿ ਭਯਮਲੋ, ਅਗਿਲਾਗਾ ਕਲ੍ਪਪਡਿ ਪਨਿਚੇਯਡਮ ਵਮਟੀ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕ੍ਸ਼ਣਲੋ ਓਂਟੁੰਡਿ. (ਦੇਵੁਨਿ ਭਯਾਨਿਨਿ ਹ੍ਯਾਦਯਮਲੋ ਓਂਚਿ, ਕਰਿਨਮੁਨ ਕ੍ਰਮਸ਼ਿਕ੍ਸ਼ਣਲੋ ਨਾਮਾਨਿ ਪਰਿੰਚੰਡਿ)

ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਕੁ ਮੂਸਲੋ, ਨਾਮਮ ਯੋਕੁ ਮਕਰੰਦਾਨਿਨਿ ਪੁਰ੍ਤਿ ਭਕ੍ਤਿਲੋ ਕਰਿਗਿੰਚੰਡਿ.

ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥

ਭਦਿ ਦੇਵੁਨਿ ਪੇਰੁ ਮੁਦ੍ਰਿੰਚਬਡਿਨ ਨਿਯਮੁਨ ਪੁਦੀਨਾ (ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਝਾਨਮ ਸੋਂਦਡਾਨਿਕੀ ਓਕ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀ ਤਨਨੁ ਤਾਨੁ ਮਲਚੁਕੁਨੇ ਵਿਧਾਨਮ ਭਦੋ).

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥

ਓ ਕ੍ਰਿਯਨੁ ਆਯਨ ਦਿਵ੍ਯਕ੍ਰਪ ਚੇਤ ਆਸ਼ੀਰ੍ਵਦਿੰਚਬਡਿਨ ਵਾਰੁ ਸਾਧਿਸ਼ਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵੁਨਿ ਦਯਵਲੁ ਅਟੁਵਮਟੀ ਵ੍ਯਕ੍ਤੁਲੁ ਸ਼ਾਸ੍ਵਤਮੁਨ ਆਨੰਦ ਸ੍ਠਿਤਿਨਿ ਸੋਂਦੁਤਾਰੁ (ਮਰਿਯੁ ਦੇਵੁਨਿਲੋ ਕਲਯਿਕ)

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸ਼ੋਕਮ:

ਪਵਣੁ ਗੁਰੁ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥

ਗਾਲੀ ਗੁਰੁਵੁਲਾਮਟੀਦਿ, ਨੀਰੁ ਤੰਡ੍ਰਿਲਾਮਟੀਦਿ, ਭੂਮਿ ਗੋਪੁ ਤਲ੍ਲੀ ਲਾਮਟੀਦਿ. (ਆਤ੍ਮਕੁ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਮਾਰ੍ਹਦਰ੍ਥਕਤ੍ਵੰਲਾ ਏਲਾਗੋ ਸ਼ਰੀਰਾਨਿਕੀ ਗਾਲੀ ਚਾਲਾ ਅਵਸਰਮ. ਭੂਮਿ ਮੋਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਪੰਚਾਨਿਕੀ ਤਲ੍ਲੀ, ਏਂਦੁਕੰਚੇ ਭਦਿ ਮਨਮ ਪ੍ਰਤਿਰੋਯਾ ਵਿਨਿਯੋਗਿੰਚੇ ਬਹੁਮਤੁਲਨੁ ਅੰਦਿਸੁੰਡਿ. ਨੀਰੁ ਅਨਿਨਿ ਭੀਵਾਨਿਕੀ ਮੂਲਮ ਮਰਿਯੁ ਭਦਿ ਭੂਮਿ ਯੋਕੁ ਮਾਤ੍ਰਭੂਮਿ ਬਹੁਮਤੁਲਨੁ ਓਤ੍ਪ੍ਰਤ੍ਤਿ ਚੇਯਡਾਨਿਕੀ ਸਹੋਯਪਡੁਤੁੰਡਿ).

ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥

ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਤੁਲੁ ਮਗ ਮਰਿਯੁ ਮਹਿਯਾ ਨਰੁਲੁ ਵਲੈ ਊਂਟਾਯਿ, ਵਾਰਿ
ਏਡੀਲੋ ਪੁਰਪਚਮ ਮੋਉਤੁ ਊਂਟੁੰਦਿ (ਪੁਰਪਚਮ ਮੋਉਤੁ ਮਨ ਮੁੰਦਰੰ
ਨਟੁਲੁਗਾ ਊਂਨੁ ਠਿਯੈਟਰ ਲਾਠੀਦਿ. ਦੋਵੁਡੁ ਮਨਕੁ ਕੇਟਾਯਿੰਚਿਨ ਪਾਤੁਲਨੁ
ਪੋਪਿੰਚਡਾਨੀਕੀ ਪਗਲੁ ਮਰਿਯੁ ਰਾਤੁਲੁ ਮਾਧੁਮਾਨੀ ਅੰਦਿੰਚਾਡੁ).

ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥

ਮੁੰਚਿ ਚੋਡੁ ਕ੍ਰਿਯਲਨੁ ਦੋਵੁਡੁ ਪਰਿਸ਼ੀਲੀਸੁਡੁ.

ਕਰਮੀ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥

ਤਮੁ ਕ੍ਰਿਯਲ ਪੁਕਾਰੰ ਕੋਂਦਰੁ ਸਨ੍ਰਿਪਿਤੰਗਾ ਊਂਟਾਰੁ, ਕੋਂਦਰੁ ਦੋਵੁਨੀਕੀ
ਦੁਰੰਗਾ ਤਰਿਮਿਵੈਯਬਡਤਾਰੁ.

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥

ਦੋਵੁਨੀ ਨਾਮੁਮੁਨੁ ਪੁੰਮੁਠੋ, ਭੁਕੀਠੋ ਧੁੰਨਿੰਚਿਨਵਾਰੁ ਤਮੁ ਕੁਘੁਕੁਠਿ ਪੁਲਾਨੀ
ਸਾਠਿੰਚਿਨ ਤਰੁਵਾਤ (ਦੋਵੁਨੀਠੋ ਏਕਮੁ) ਊ ਲੋਕੰ ਨੁੰਡੀ ਨਿਪੁਕੁਮਿੰਚਾਰੁ.

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਊ ਨਾਨਕ, ਵਾਰਿ ਮੁਖੁਲੁ ਏਦੋ ਸਾਠਿੰਚਿਨ ਭਾਵਨਠੋ ਪੁਕਾਸਵੰਤੰਗਾ ਊਂਟਾਯਿ.
ਚਾਲਾਮੁੰਦਿ ਤਮੁ ਸਹਾਚਰੁਲੁ ਦੁਵਾਰਾ ਪੁਭਾਵਿਤੰ ਚੋਯੁਬਠੁਰੁ; ਵਾਰੁ ਦੋਵੁਨੀ
ਨਾਮੁਮੁਨੁ ਧੁੰਨਿੰਚਿ, ਲੋਕਸੰਠੋਘੰ, ਜਨਨ ਮਰਣਾਲ ਚਕੁਰੰ ਨੁੰਡੀ ਵਿਮੁਕੀ
ਪੋਂਦਾਰੁ.

ਅਰਦਾਸ

ਪ੍ਰਾਭ

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

(ਵਾਹੋਗੁਰੂ ਗੁਰੂ) ਮੀਰੁ ਮਾ ਗੁਰੂਵੁ, ਮੇਮੂ (ਮਾਨਵੁਲੁ) ਮੀਕੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਵਿਭੁਘਿ
ਚੇਸੁਕੋਗਲੁ (ਮਾ ਅਵਸਰਾਲ ਕੋਸੁ), ਏਨੁਕੁਲੇ ਚੁ ਸਰੀਰੁ ਮਰਿਯੁ ਆਤਮੁ (ਮੀਰੁ
ਮਾਕੁ ਭਚਿਪੁ) ਮੀ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦੁ ਨੁਚਿ ਵਚਿਪੁ ਵੇ.

ਤੁਮ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕੁ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥

ਮੀਰੁ ਮਾ ਤਲੀ ਤਨੁਡੀ (ਮਾ ਸੁਘੋਕਰੁ), ਮੇਮੂ ਮੀ ਪਿਲੁਲਮੂ. ਮੀ ਦਯੁਲੋ ਅਨੇਕ
ਆਨੰਦਾਲੁ, ਸੁਖਾਲੁ ਆਨਾਯੁ.

ਕੇਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਮੀ ਸੁਘੋਕੁ ਏਨੁ ਵਰਕੁ ਆਨੰਦੋ ਏਵਰੀਕੀ ਟੇਲਿਯੁਦੁ. ਓ ਭਗਵੰਤੁਦਾ, ਮੀਰੁ
ਅਨੁਭਵਿਕੁਲੇ ਆਨੁਭਵਿਨਵਾਰੁ (ਮੀਲਾ ਏਵਰਾ ਆਨੰਦੁ).

ਸਗਲੁ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੁਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥

ਲੋਕਮੰਤਾ ਮੀ ਦਿਵੁ ਧਰੁਮੁ ਪ੍ਰਕਾਰੁ ਪਨਿਚੇਸੁ ਆਨੰਦੁ, ਓਕੇ ਦਾਰੀਲੋ ਆਨੰਦੁ. ਮੀਰੁ
ਸੁਘੋਕਿਨਦਿ ਅੰਤਾ ਮੀ ਅਧੀਨਲੋਨੇ ਆਨੰਦੁ.

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥

ਮੀਰੁ ਏਨੰਦੋ, ਮੀ ਗੋਪੁਤਨੁ ਏਨੰਦੋ ਮੀਕੁ ਮਾਤ੍ਰਮੇ ਟੇਲੁਸੁ. ਨਾਨਕੁ, ਮੀ ਭਕੁਤੁਦੁ,
ਨਿਯੰਮਾ ਮੀਠੋਨੇ ਆਨੰਦੁ.

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਦੇਵੁਦੁ ਓਕੁਠੇ. ਵਿਯਾਲੁ ਅਨੰਦੁ ਮਹਾਗੁਰੁਵੁਵੇ (ਭਗਵੰਤੁਦੁ).

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਦੁਖੁਲਨੁ ਨਾਸਨੁ ਚੇਸੇ ਰੁਪਲੋ ਆਨੰਦੋ ਦੇਵੁਦੁ ਮਾਕੁ ਸਹਾਯੁ ਚੇਯੁ ਗਾਕ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਪਦੁ ਗੁਰੁਵੁ ਦੁਵਾਰਾ ਗੋਰੁਵਿਪੁਠਿਨ ਓਕੁ ਦੇਵੁਦੁ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈ ਧਿਆਇ ॥

ਮੁੰਦੁਗਾ ਦੁਖੁਲਨੁ ਨਾਸਨਮੁ ਚੇਸੇ ਰੂਪਲੋ ਦੇਵੁਨਿਨਿ ਗੁਰੁਤੈਚੁਕੋਂਡੀ;
ਅਪੁਛੁ ਨਾਨਕ ਗਰਿਨਿ ਗੁਰੁਤੈਚੁਕੋਂਡੀ. (ਆਯਨ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸਹਕਾਰੰ ਮੀਦ
ਜੀਵਿੰਚੰਡੀ)

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈ ਸਹਾਇ ॥

ਅਪੁਛੁ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ, ਗੁਰੁ ਅਮਰ ਦਾਸ, ਗੁਰੁ ਰਾਮ ਦਾਸ ਲਨੁ ਸ੍ਰੀਚਿੰਚੁਕੁਨਿ
ਧਾਨੰ ਚੇਯੰਡੀ; ਵਾਰੁ ਮੀਕੁ ਸਹਾਯੰ ਚੇਯੁਗਾਕ! (ਆਯਨ ਆਧਿਆਤਮਿਕ
ਸਹਕਾਰੰ ਮੀਦ ਜੀਵਿੰਚੰਡੀ)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੋ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥

ਗੁਰੁ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੁ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਮਰਿਯੁ ਗੋਰਵਨੀਯੁਲੈਨ ਗੁਰੁ ਹਰ ਰਾਯ ਲਨੁ
ਗੁਰੁਤੈਚੁਕੁਨਿ ਧਾਨੰ ਚੇਯੰਡੀ. (ਆਯਨ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸਹਕਾਰੰ ਮੀਦ
ਜੀਵਿੰਚੰਡੀ)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥

ਗੋਰਵਨੀਯੁਲੈਨ ਗੁਰੁ ਹਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੁ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੁਨਿ ਧਾਨੰ ਚੇਯੰਡੀ, ਏਵਰਿ
ਦੁਖਿ ਅਯਿਠੈ ਪਠਿਠੈ ਬਾਧਲੁ ਅਨਿ ਘੋਟਾਯੋ. (ਆਯਨ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸਹਕਾਰੰ
ਮੀਦ ਜੀਵਿੰਚੰਡੀ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥

ਗੁਰੁ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਨੁ ਸ੍ਰੀਚਿੰਚੁਕੁਨਿ ਅਪੁਛੁ ਠੋਮ੍ਰਿਦਿ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਲਾਭਾਲੁ ਮੀ
ਭੰਠੀਕੀ ਵਸ੍ਰਾਯਿ.

ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਓ ਭਗਵੰਤੁਡਾ! ਦਯਠੋ ਮਾਕੁ ਦਾਰਿ ਚੁਪਿੰਚਿ ਸਹਾਯੰ ਚੇਯਿਯੁ.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਗੋਰਵਨੀਯੁਲੈਨ ਪਦਵ ਗੁਰੁਘੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਗਰਿਨਿ ਗੁਰੁਚੇਸੁਕੋਂਡੀ (ਆਯਨ
ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸਹਕਾਰੰ ਪੈ).

ਓ ਭਗਵੰਤੁਡਾ! ਦਯਠੋ ਮਾਕੁ ਦਾਰਿ ਚੁਪਿੰਚਿ ਸਹਾਯੰ ਚੇਯਿਯੁ.

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਗੋਰਵਨੀਯੁਲੈਨ ਗੁਰੁਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਲੋ ਊਨੁ ਪਦਿ ਮੰਦਿ ਰਾਜਾਲ ਦਿਵ੍ਯਜੋਤਿਨਿ

ధ్యానిస్తూ, మీ ఆలోచనలను వారి దివ్య బోధనల వైపు మళ్ళించి గురు గ్రంథ్
సాహిబ్ దర్శనం ద్వారా ఆనందాన్ని పొందండి.

ప్రతి ఒక్కరూ వాహెగురు (దేవుడు) అని చెప్పండి!

**ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ,
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆਂ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ
ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ਐਦੁਗੁਰੂ ਬਿਠਲੇ, ਮਰਿਯੂ ਨਲੁਗੁਰੂ ਕੌਡੁਕੁਲ (ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਗ ਕੁ); ਆ
ਨਲਭੈ ਮੁਦੀ ਅਮਰਵੀਰੁਲ; ਤਿਰੁਗੁਲੇਨੀ ਨਿਸ਼ਚਯੰ ਗਲ ਧ਼ੈਰਯਵੰਤੁਲੈਨ ਸਿਕੁਲ;
ਭਕੁਲਲੋ ਨਿਸ਼ਕੋਚੰਗਾ ਊਨੁ ਵਾਰੀ ਨਾਮ ਨਾਮੁਮੁਨੁ; ਆ ਨਮਾਮੁਨੁ
ਸ੍ਰੀਰਿਚਿਨਵਾਰੁ, ਵਾਰੀ ਸਹਾਵਾਸਮੁਲੋ ਤਮ ਅਹਾਰਮੁਨੁ ਪੰਚੁਕੁਨੁ; ਊਚਿਤ
ਭੋਜਨੰ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਚਿਨ ਵਾਰੀ; ਤਮ ਖਠਾਲਨੁ (ਸਤ੍ਯਾਨਿ ਸੰਰਕ੍ਸ਼ਿੰਚਣਾਨਿਕੀ)
ਐਤਰੁਲ ਲੋਪਾਲਨੁ ਨਿਰ੍ਲਕ੍ਸ਼ੰ ਚੋਸਿਨ ਵਾਰੀ; ਪੈਨ ਚੋਪਿਨਵੰਨੀ ਸ੍ਵਚੁਮੈਨਵੀ;
ਨਿਜੰਗਾ ਭਕ੍ਸ਼ਿਗਲਵੀ; ਵਾਟੀਨੀ ਗੁਰੁ ਚੋਸੋਂਡੀ;

ప్రతి ఒక్కరూ వాహెగురు (దేవుడు) అని చెప్పండి!

**ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ,
ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ
ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ
ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ਤਲਲਨੁ ਤ੍ਯਾਗੰ ਚੋਸਿਨ, ਤਮ ਸਿਕੁ ਮੁਣਾਨਿ ਵਦਲਨਿ ਧ਼ੈਰਯਵੰਤੁਲੈਨ ਸਿਕੁ ਸ੍ਰੀ
ਪੁਰੁਸੁਲ ਚੋਸਿਨ ਅਦਿਵੀਤੀਯੁ ਸੇਵਨੁ ਗੁਰੁਣੋਚੁਕੋਂਡੀ. ਸ਼ਰੀਰਪੁ ਕੀਲ੍ਲੰਨੁੰਡੀ
ਮੁਕੁਲ ਮੁਕੁਲੁਗਾ ਨਰਿਕਿਨ ਵਾਰੁ; ਵਾਰੀ ਯੋਕੁ ਗਾਯਾਲੁ ਠੋਲਗਿੰਚਬਠਾਯੋ;
ਵੀਰੁ ਚਕ੍ਰਾਲਕੁ ਕਠ੍ਠੀ, ਤਿਪਾਰੁ ਮਰਿਯੂ ਮੁਕੁਲੁਗਾ ਵਿਰਿਚਾਰੋ; ਰੰਪਪੁ ਕੋਤਕੁ
ਗੁਰੈਨ ਵਾਰੋ; ਸਜੀਵੰਗਾ ਕਾਲੁਬਡਿਨ ਵਾਰੋ; ਗੁਰੁਦਵਾਰਾਲ ਗੌਰਵਾਨਿ ਨਿਲਬੇਠੁਡਾਨਿਕੀ
ਤਮਨੁ ਤਾਮੁ ਤ੍ਯਾਗੰ ਚੋਸੁਕੁਨਾਰੋ. ਤਮ ਸਿਕੁ ਵਿਸ਼ਾਸਾਨਿ ਵੰਮੁ ਚੋਯਲੇਦੋ.

ਵੀਰੁ ਤਮ ਸਿਕੁ ਮੁਣਾਨਿ ਨਿਲਬੇਠ੍ਠੀ, ਤਮ ਠੁਦੀ ਸ਼ਾਸ ਵਰਕੁ ਤਮ ਝਾਠੁਨੁ
ਕਠ੍ਠਿਰਿੰਚਕੁੰਡਾ ਕਾਪਾਡਾਰੁ; ਵੀਰਿਨੀ ਗੁਰੁਣੋਚੁਕੋਂਡੀ

ప్రతి ఒక్కరూ వాహెగురు (దేవుడు) అని చెప్పండి!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਮੈਂ ਆਲੋਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਕੁ ਮੁਠੰ ਮਰਿਯੂ ਅਨਿ ਗੁਰੁਦਵਾਰਾਲ ਵੈਪੁਕੁ
ਮੁਲ੍ਲਿੰਚੰਡੀ.

ప్రతి ఒక్కరూ వాహెగురు (దేవుడు) అని చెప్పండి!

**ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ,
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।**

ਮੋਦਟ ਮੋਤੱਤੰ ਗੌਰਵਨੀਯੁਲੈਨ ਖੁਲ੍ਯਾ ਮੀ ਪੇਰੁਮੀਦ ਧ੍ਯਾਨੰ ਚੋਸ਼੍ਟਾਰੁ;
ਫਲਿਤੰਗਾ ਸ਼ਾਂਤਿ, ਸੰਤੋਸ਼ੰ ਅੰਦਰਿਕੀ ਚੋਰਾਲੀ.

**ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹਿ,
ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ਵਾਰੁ ਏਕੁਡ ਊਨਾ ਖੁਲ੍ਯਾਕੁ ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਤਨ ਰਕ਼ਣਨੁ, ਕਰੁਣਨੁ ਕਲ੍ਪਿਸ਼੍ਟਾਡੁ.
ਸਮਾਜਸ਼੍ਰੇਯਸੁ, ਰਕ਼ਣ ਕੋਸੰ ਖੁਲ੍ਯਾ ਵਿਜਯੰ ਸਾਧਿੰਚੁਗਾਕ, ਖੁਲ੍ਯਾ ਪੁਏ
ਭਗਵੰਤੁਡੁ ਤਨ ਕ੍ਰਪਨੁ ਕੁਰਿਪਿੰਚੁਗਾਕ, ਨਿਰੰਕੁਸ਼ਤ੍ਵੰ, ਅਠਚਿਵੇਤਲ ਨੁੰਡੀ
ਮਨ ਸੰਰਕ਼ਕੁਡੁ ਗਾ ਊਂਡਾਲੀ, ਖੁਲ੍ਯਾ ਵਿਜਯੰ ਸਾਧਿੰਚੁਗਾਕ.
ਪ੍ਰਤਿ ਏਕੁਰਾ ਵਾਹੋਗੁਰੁ (ਦੇਵੁਡੁ) ਅਨਿ ਚੋਸ਼੍ਟਾਂਡੀ!

**ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ
ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ,
ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!**

ਦਯਚੋਸਿ ਸਿਕੁਲਕੁ ਸਿਕੁਮਤੰ ਕਾਨੁਕ, ਪੋਡਵੇਨ ਜੁਠੁ ਕਾਨੁਕ, ਸਿਕੁ
ਚਠਾਲਨੁ ਪਾਟਿੰਚੇ ਅਦੁਸ਼ੁ, ਦੈਵਿਕ ਝਾਨਬਹੁਮਤਿ, ਦੁਠਮੇਨ ਵਿਸ਼ਾਸੰ ਯੋਕੁ
ਬਹੁਮਤਿ, ਵਿਸ਼ਾਸੰ ਯੋਕੁ ਬਹੁਮਤਿ ਮਰਿਯੁ ਨਾਮ ਯੋਕੁ ਅਤਿਪੇਠੁ
ਬਹੁਮਤਿ. ਓ ਭਗਵੰਤੁਡਾ! ਗਾਯ ਬੁੰਦਾਲੁ, ਗੁਲੁ, ਬ੍ਯਾਨਰੁ ਸ਼ਾਸ਼੍ਵਤੰਗਾ
ਤੋਲਗਿਪੋਵਾਲਨਿ. ਸਤ੍ਯੰਮੁ ਗੋਲੁਚੁਗਾਕ;
ਵਾਹੋਗੁਰੁ ਅਨਿ ਚੋਸ਼੍ਟਾਂਡੀ (ਅਦੁਸ਼ੁਮੇਨ ਦੇਵੁਡੁ)!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਪਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਸਿਕੁਲੰਦਰਿ ਮਨਸੁਲੁ ਵਿਨਯੰਮੁਗਾ ਊਂਡੁਗਾਕ ਵਾਰਿ ਝਾਨਮੇ ਊਂਨੁਤੰਮੁਗਾ
ਊਂਡੁਗਾਕ. ਓ ਭਗਵੰਤੁਡਾ! ਮੀਰੇ ਮਾ ਝਾਨਾਨਿਕੀ ਰਕ਼ਕੁਲੁ.

**ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ! ਆਪ
ਓ ਸਤ੍ਯੰਤੰਡੀ ਵਾਹੋਗੁਰੁ! ਮੀਰੁ ਮਾ ਸ਼ਾਮੁਲ ਗੌਰਵੰਮੁ, ਨਿਸ਼ਹਾਯੁਲ ਸ਼ਕੀ
ਅਸ਼੍ਰਯੰਮੁ ਲੋਨਿਵਾਰਿਕੀ ਅਸ਼੍ਰਯੰਮੁ, ਮੀਰੁ ਊਂਨੁਪੁਡੁ ਓ ਸੰਨਿਧਿਲੋ ਪ੍ਰਾਰਠਨ
ਚੋਸ਼੍ਟਾਂਮੁ.....**

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ਼ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ਪੈਨ ਚੋਪਿੰਨ ਪ੍ਰਾਰਠਨਲੋਂ ਤਪੁਲੁ, ਲੋਪਾਲੁ ਊਂਪੈ ਦਯਚੋਸਿ ਕੁਮਿੰਚੁ. ਅੰਦਰਿ
ਅਵਸਰਾਲਨੁ ਨੋਰਵੇਰੁੰਡੀ.

**ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤ ਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ
ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।**

ਦਯਚੋਸਿ ਆ ਨਿਯਮੈਨ ਭਕੁਲਨੁ ਕਲੁਸੁਕੋਵਡਾਨਿਕੀ, ਏਵਰਿਨਿ ਕਲੁਸੁਕੋਵਾਲੋ, ਵਾਰਿਨਿ
ਗੁਰੁੰਚੁਕੁੰਟੁ, ਮੀ ਪੇਰੁ ਮੀਦ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁੰ. ਓ ਭਗਵੰਤੁਡਾ! ਮੀ ਪੇਰੁ
(ਗੁਰੁਨਾਨਕ੍ ਦ੍ਵਾਰਾ ਟੇਲੁਪਬਡਿੰਨ) ਮੀ ਸੰਕਲ੍ਪਾਨਿਕੀ ਅਨੁਗੁਣੰਗਾ
ਸਰ੍ਵਸ਼ਕੁਤਿੰਸੰਪੰਨੁਰਾਲ੍ਪਿ ਚੋਸੁੰਦਿ.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖ਼ਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

ਖੁਲ੍ਯਾ ਦੋਵੁਨਿਕੀ ਸੰਭੰਦਿੰਚਿੰਦਿ; ਸਰ੍ਵਵਿਯੰਭੰਗਵੰਤੁਨਿ ਵਿਯੰਮੁ.

ప్రయాణం కోసం తత్వశాస్త్రం

ఈ సిక్కు మతం యొక్క తత్వశాస్త్రం తార్కికంగా, సమగ్రత, ఆధ్యాత్మిక మరియు భౌతిక ప్రపంచానికి "అదనపు లక్షణాలు లేకుండా" ఉండే విధంగా పేర్కొనబడింది. దీని వేదాంతశాస్త్రం నిరాడంబరతతో గుర్తింపబడింది. సిక్కుల నీతి శాస్త్రం లో, వ్యక్తి యొక్క సొంత విధి మరియు సమాజం పట్ల (సంగత్) ఎలాంటి వైరుధ్యం ఉండదు.

సిక్కు మతం చాలా కాలం నాటి ప్రపంచ మతం. సిక్కు మతం అనేది దాదాపు 500 సంవత్సరాల క్రితం గురునానక్ గారిచే స్థాపించబడింది. మన విశ్వాన్ని సృష్టించిన పరమాత్ముని పై ఉన్న నమ్మకాన్ని ఇది వివరిస్తుంది. ఇది శాశ్వత ఆనందానికి తేలిక మార్గాన్ని అందిస్తూ మరియు ప్రేమ, సోదరభావం లోకంగా సందేశాన్ని పంపుతుంది. సిక్కు మతం కచ్చితంగా ఏక మత విశ్వాసం మీద మరియు సమయం, అంతరాళం పరిమితులకు లోబడి ఏకైక దేవుణ్ణి గుర్తిస్తుంది.

సిక్కు మతం ఒకే ఒక్క దేవుడు ఉన్నాడని తానె సృష్టికర్త, సమర్థించే వ్యక్తి అంతం చేసే వ్యక్తి అని మరియు మానవ రూపం తీసుకోడని నమ్ముతుంది. సంతతి (అవతారం) అనే సిద్ధాంతానికి సిక్కు మతంలో చోటు లేదు. దేవతలకు, మరియు ఇతర దేవరూపాలకు జోడించేవిధంగా విలువను ఇవ్వదు.

సిక్కు మతంలో నీతి, మతం కలిసి ఉంటాయి. ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధి దిశగా అడుగులు వేయాలంటే నిత్య జీవితంలో నైతిక లక్షణాలను, సద్గుణాలను అలవర్చుకోవాలి. నిజాయితీ, కరుణ, ఔదార్యం, సహనం, మరియు వినయం వంటి లక్షణాలు కేవలం శ్రమ, పట్టుదల ఉంచేనే అభిస్తాయి. మన గురుదేవుల నిజజీవితాలు ఈ దిశలో నడవటానికి ప్రేరణగా నిలుస్తాయి.

మానవ జీవిత లక్ష్యం జనన మరణ చక్రాన్ని విడతీసి భగవంతునితో విలీనం అవ్వటాన్ని సిక్కు మతం బోధిస్తుంది. గురువుల పాఠాలు వినటం, పవిత్ర పేరు (నామం) ధ్యానం చెయ్యటం, సేవా, ధార్మిక కార్యక్రమాలు నిర్వహించడం ద్వారా దీనిని పొందవచ్చు.

నామం మార్గం భగవంతుడి స్మరణ కొరకు నిరంతరం అంకితభావాన్ని కలగ చేస్తుంది. మోక్షాన్ని సాధించటానికి కామ (కోరిక), క్రోధం (కోపం), లోభే (దురాశ), మోహం (ప్రాపంచిక అనుబంధం), అహంకారం (గొప్ప బుద్ధి) అనే ఐదు దుర్గుణాలను నియంత్రించుకోవాలి. సిక్కు మతంలో ఉపవాసాలు, తీర్థయాత్రలు, శకునాలు, తపస్సులు వంటి ఆచారాలు మరియు నిత్యకృత్యాలు తిరస్కరించబడ్డాయి. ప్రతి ఒక్కరు గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ బోధనలను అనుసరించాలి ఉంటుంది. సిక్కు మతం భక్తి మార్గం లేదా పూజ్య మార్గాన్ని

ఉద్ధాటిస్తుంది. అయితే, ఇది జ్ఞానం యొక్క మార్గాన్ని (జ్ఞాన మార్గాన్ని) మరియు కార్య మార్గాన్ని (కార్యచరణ మార్గం) యొక్క ప్రాముఖ్యతను గుర్తిస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యాన్ని చేరుకోవడానికి దేవుని కృప అవసరం గురించి బాగా చెప్పుంది.

సిక్కు మతం ఒక ఆధునిక, తార్కిక, ఆచరణాత్మకమైన మతం. సాధారణ కుటుంబ జీవితం (దాంపత్యం) మోక్షానికి ఎలాంటి అడ్డు కాదని నమ్ముతుంది. బ్రహ్మచర్యం లేదా సన్యాసం మోక్షాన్ని సాధించటానికి అవసరం లేదు. ప్రాపంచిక మైన చెడులు, ప్రలోభాల మధ్య నిర్బంధించబడిన జీవించడం సాధ్యం అవుతుంది. భక్తుడు ఈ లోకంలోని ఉద్రిక్తత మరియు గందరగోళానికి తట్టుకుంటూనే జీవించాలి. ఆయన విద్వాంసుడైన సైనికుడు, భగవంతునికి ఒక పవిత్రుడు అయి ఉండాలి.

సిక్కు మతం ఒక విశ్వమత, "లౌకిక మతం" అందువలన కులం, మతం, జాతి లేదా లింగం భేదాలన్నిటినీ తిరస్కరిస్తుంది. మానవులందరూ భగవంతుడి దృష్టిలో సమానమేనని నమ్ముతుంది. గురువులు (స్త్రీ, పురుషుల సమానత్వాన్ని నొక్కి చెప్పి, (స్త్రీ శిశుహత్య, సతీ (వితంతు దహనం) ఆచారాన్ని తిరస్కరించారు. వారు వితంతు పునర్వివాహాన్ని ప్రచారం చేసి, పర్తా వ్యవస్థను (ముసుగుధరించిన (స్త్రీలు) తిరస్కరించారు. మనస్సు ను ఆయన మీద కేంద్రీకరించాలంటే, పవిత్ర పేరు (నామం) తో ధ్యానం చేసి, సేవా, దాన ధర్మాలు చేయాలి. నిజాయితీతో కూడిన శ్రమ మరియు పని (కీరాత్ కర్మ) ద్వారా ఒకరి రోజువారీ జీవితాన్ని సంపాదించడం గౌరవప్రదంగా పరిగణించబడుతుంది మరియు యాచించడం లేదా ఏదైనా నిజాయితీ లేని మార్గాల ద్వారా సంపాదించటం కాదు. వాండ్ చాక్సా, ఇతరులతో పంచుకోవడం కూడా ఒక సామాజిక బాధ్యత. అవసరం లో ఉన్న వారికి సహాయం చేయాలని భావిస్తారు. సేవ, సమాజ సేవ సిక్కు మతంలో ఒక భాగం. ప్రతి గురుద్వారాలో కనిపించే ఉచిత కమ్యూనిటీ కీచెన్ (ఆహార ప్రదేశం) అన్ని మతాల ప్రజలకు అందుబాటులో ఉంటుంది.

సిక్కు మతం ఆశావాదాన్ని మరియు ఆశను సమర్థిస్తుంది. నిరాశావాదం అనే భావజాలాన్ని ఇది ఒప్పుకోదు.

ఈ జీవితానికి ఒక అవసరం, లక్ష్యం ఉన్నాయని గురువులు నమ్మేవారు. ఇది ఆత్మ మరియు దేవుని సాక్షాత్కారానికి ఒక అవకాశాన్ని కల్పిస్తుంది. వైగా, మనిషి తన చర్యలకు తానే బాధ్యత వహిస్తాడు. తన కార్యాల ఫలితాల నుంచి తాను నిరోధక శక్తిని పొందలేడు. కాబట్టి తాను చేసే పనిపట్ల చాలా అప్రమత్తంగా ఉండాలి.

సిక్కు గ్రంథం, గురు గ్రంథ్ సాహిబ్, ఇది ఒక నిత్య గురువు. పవిత్ర గ్రంథానికి మత గురువుగా హెూదా ఇచ్చిన ఏకైక మతం ఇదే. సిక్కు మతంలో సజీవమానవ గురువు (దేహ్గోరి) కు స్థానమే లేదు.

తలపాగా యొక్క ప్రాముఖ్యత

సిక్కులకు **తలపాగా** ఎప్పుడూ విడదీయలేనిదిలా ఉండేది. సిక్కు మత స్థాపకుడు, గురునానక్ కాలంనాటి నుంచి సిక్కులు **తలపాగాను** ధరిస్తూ వస్తున్నారు. సిక్కుకు ఒక తలపాగా రాజుకు వుండే కిరీటం కంటే ఎక్కువ.

'దస్తర్' అనేది సిక్కుల తలపాగాకు మరో పేరు, ఇది 'గురువు యొక్క ఆశీర్వాదం'ను సూచిస్తుంది. ఈ పదాలన్నీ, పురుషులు మరియు మహిళలు ఇద్దరూ తమ జుట్టును కప్పకోవటం కోసం ధరించాల్సిన వస్త్రం. ఇది తల చుట్టూ ఒక పొడవాటి గుడ్డ వంటి వస్తువు.

గురు గోవింద్ సింగ్ గారిచే ఐదు విశ్వాసాలలో ఒకటి గా ఇది ఆదేశంలో ఉంది, 1469 మొదటి నుంచి సిక్కు మతంతో కలిగి ఉంది. ప్రపంచంలో తలపాగా ధరించడం తప్పనిసరి అయిన ఏకైక మతం సిక్కు మతం. పాశ్చాత్య దేశాల్లో తలపాగా లు ధరించే వారు అందరూ సిక్కులే.

సాంప్రదాయకంగా తలపాగా గౌరవనీయతను సూచిస్తుంది, మరియు ఇది ఒకప్పటి నుంచి గౌరవానికి మాత్రమే రిజర్వ్ చేయబడి ఉంది. పురాతన కాలంలో భారతదేశంలో తలపాగాను సమాజంలో హెబాదా కలిగిన వారే ధరించారు. భారతదేశం మొఘల్ ఆధిపత్యం లో ఉన్న కాలంలో ముస్లిములకు మాత్రమే తలపాగా ధరించే అవకాశం ఉండేది. ముస్లింలు కాని వాళ్ళకి తలపాగా ధరించే అవకాశం ఉండేది కాదు.

గురు గోవింద్ సింగ్, మొగలుల యొక్క అలాంటి శాసనాలను ధిక్కరించి, సిక్కులందరూ తలపాగా ధరించమని కోరాడు. తన ఖల్సా అనుచరుల ఉన్నత నైతిక ప్రమాణాలకు గుర్తింపుగా దీనిని ధరించవలసి వచ్చింది. తన ఖల్సా ప్రజలు విభిన్నంగా ఉండాలని, "మిగిలిన వారికంటే గొప్పగా ఉండాలని" మరియు సిక్కు గురువులు నిర్దేశించిన విశిష్ట మార్గాన్ని అనుసరించాలని కోరుకున్నారు. ఆ విధంగా, తలపాగా చుట్టబడిన సిక్కు ఎప్పుడూ గుర్తింపు బడ్డాడు, గురువు తన 'సెయింట్-సైనికుల' ను సులభంగా గుర్తించబడాలని ఉద్దేశించాడు.

సిక్కు పురుషుడు లేదా స్త్రీ తలపాగా ధరించినప్పుడు, తలపాగా కేవలం గుడ్డలాగా ఉంటుంది, ఎందుకంటే అది దుస్తులలో కలిసిపోతుంది. తలపాగా ధరించడానికి కారణాలు సార్వభౌమత్వం, అంకితభావం, ఆత్మగౌరవం, ధైర్యం, భక్తి మొదలైనవి అనేకం ఉండవచ్చు. అయితే సిక్కులు ఎందుకు ధరిస్తారు అంటే, ఖల్సా గురు గోవింద్ సింగ్ యొక్క స్థాపకుని పట్ల వారి ప్రేమ, విధేయత మరియు గౌరవాన్ని చూపించడానికి.

తలపాగా అనేది మన గురువుగారు మనకిచ్చే బహుమతి. మన ఉన్నత చైతన్యానికి ఒక సింగ్ లా, కౌర్లులా సింహాసనం పై కూర్చునే దానికి

అలంకరించుకునెది. (స్త్రీ పురుషులకూ, ఈ ప్రతిబింబించే పాత్ర రాజరికం, సొగసును, ప్రత్యేకతను తెలియజేస్తుంది. మనం అనంత విశ్వము యొక్క ఉనికిలో జీవిస్తున్నాం అని మరియు అందరికీ సేవచేయడానికే అంకితం అయ్యామని సంకేతం. తలపాగా సంపూర్ణ నిబద్ధతకు తప్ప మరేదానికి ప్రాధాన్యం ఇవ్వదు. మీరు తలపాగా కట్టుకుని ధైర్యంగా నిలబడాలని అనుకున్నప్పుడు, ఆరు బిలియన్ల మంది లో ఒక వ్యక్తిగా నిర్భయంగా నిలబడగలుగుతారు. ఇది చాలా అద్భుతమైన కార్యం.

మహిళల పాత్ర

స్త్రీలకు పురుషులవలెనే జీవం ఉంటుందని, వారి ఆధ్యాత్మికతను పెంపొందించే సమాన హక్కు ఉందని సిక్కు మత సూత్రాలు పేర్కొంటాయి. వీరు మత సంఘాలకు నాయకత్వం వహించవచ్చు, అంతులేని వచనం(పవిత్ర లేఖనాలను పఠించడం) చేయవచ్చు, కీర్తన (కీర్తనల సంఘంగా పాడడం) చేయవచ్చు, దైవభక్తులు(పూజారులు) గా పనిచేయవచ్చు. వీరు అన్ని మతపరమైన, సాంస్కృతిక, సామాజిక మరియు లౌకిక కార్యకలాపాల్లో పాల్గొనవచ్చు. సిక్కు మతం ప్రపంచ లోనే మహిళలకు సమానత్వాన్ని ఇచ్చే మొదటి మతం. గురునానక్ లింగ-ఆధారిత సమానత్వాన్ని బోధించారు, మరియు ఆయన తరువాత వచ్చిన గురువులు సిక్కు ఆరాధన మరియు ఆచరణయొక్క అన్ని కార్యకలాపాల్లో పూర్తి భాగస్వామ్యం వహించమని మహిళలను ప్రోత్సహించారు.

గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ ఇలా పేర్కొంది, "స్త్రీలు మరియు పురుషులు, దేవుడు చేత సృష్టించబడినవారు. ఇదంతా దేవుడి ఆట. నానక్ చెప్పారు, నీ సృష్టి అంతా మంచిదే, పరిశుద్ధ" SGGGS Page 304.

సిక్కుల చరిత్ర లో స్త్రీల ను సేవ, భక్తి, త్యాగం, మరియు పురుషుల ధైర్యసాహసాలతో సమానంగా చిత్రించిన పాత్ర ను నమోదు చేసింది. సిక్కుల సంప్రదాయంలో మహిళల నైతిక గౌరవం, సేవ, ఆత్మత్యాగం వంటి అనేక ఉదాహరణలు రాసి ఉన్నాయి.

సిక్కు మతం ప్రకారం, స్త్రీ పురుషులు ఒకే నాణేనికి ఉండే రెండు వైపులు. పరస్పర సంబంధాలవ్యవస్థ, పరస్పరాధారం అనే విధానంలో పురుషుడు స్త్రీ నుంచి జన్మిస్తాడు, స్త్రీ పురుష బీజము నుండి జన్మిస్తుంది. సిక్కు మతం ప్రకారం స్త్రీ లేకుండా పురుషుడు తన జీవితంలో సురక్షితంగా, సంపూర్ణంగా ఉండలేడు, మరియు పురుషుడి విజయం తన జీవితాన్ని పంచుకునే స్త్రీ యొక్క ప్రేమ మరియు మద్దతుతో ముడిపడి ఉంటుంది.

గురునానక్ ఇలా అన్నారు: "[ఇది] జాతిని నిలబెట్టే స్త్రీ" మరియు "స్త్రీ నుండి పుట్టిన నాయకులు మరియు రాజులు, స్త్రీని శాపగ్రస్తురాలని, శిక్షించబడాలని" కోరుకోకూడదు. SGGGS పేజీ 473.

మోక్షం: మోక్షం, దేవుని సాక్షాత్కారం లేదా అత్యున్నత ఆధ్యాత్మిక స్థితి సాధించగల శ్రీలను ఒక మతం భావిస్తుందా అనేది ఒక ముఖ్యమైన అంశం.

గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ ఇలా చెప్పుంది:
"అన్ని జీవులలో, భగవంతుడు సర్వవ్యాప్తుడు మరియు పురుషుడు మరియు శ్రీ అన్ని రూపాలలో విస్తరించి ఉన్నాడు " (గురు గ్రంథ్ సాహిబ్, పేజీ 605).

గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ లోని వైన చెప్పిన వాక్యం ప్రకారం, భగవంతుడి కరుణ రెండు లింగ భేదాలలో సమానంగా ఉంటుంది. కాబట్టి శ్రీ, పురుషులు ఇద్దరూ సమానంగా గురువును అనుసరించటం ద్వారా మోక్షాన్ని పొందగలరు. అనేక మతాల్లో, ఒక శ్రీ పురుషుడి ఆధ్యాత్మికతకు అవరోధంగా పరిగణించబడుతుంది, కానీ సిక్కు మతంలో కాదు. గురువు ఈ విషయాన్ని తిరస్కరిస్తారు. 'సిక్కుమతం వైన ప్రస్తుత ఆలోచనలు" లో, ఆలిస్ బసార్కే ఇలా పేర్కొన్నారు.

"మొదటి గురువు ఒక శ్రీని పురుషుడితో సమానంగా ఉంచాడు... శ్రీ పురుషుడికి అడ్డుకాదు, భగవంతుని సేవిస్తూ, మోక్షాన్ని కోరడంలో భాగస్వామి అంతే".

పెళ్లి: గృహస్థు జీవితం - సంసారం గురునానక్ సిఫార్సు చేశారు. బ్రహ్మచర్యం, సన్యాసం కి బదులుగా భార్యాభర్తలు సమాన భాగస్వాములు, ఇద్దరిపై నమ్మకమే ఉండేది. పవిత్ర శ్లోకాలలో గృహస్థులు ఒక ఆదర్శవంతమైనది.

సమానత్వం: శ్రీ పురుషుల మధ్య సమానత్వం కోసం, సంగత్ (పవిత్ర సహవాస) మరియు పంగత్ (కలిసి తినడం) కార్యకలాపాల్లో పాల్గొనడం, బోధన వంటి విషయాల్లో శ్రీ పురుషుల మధ్య ఎలాంటి తేడా ను గురువులు సృష్టించలేదు. సరూప్ దాస్ భల్లా, మహిమా ప్రకాష్, గురు అమర్ దాస్ ప్రకారం మహిళలు ముసుగును ఉపయోగించడాన్ని విభేదిస్తున్నారు. కొన్ని కులాలను పర్యవేక్షించడానికి శ్రీలను నియమించాడు. సిక్కు చరిత్ర లోనే అనేక మంది మహిళల పేర్లు నమోదు చేయబడ్డాయి, వీటిలో తమ కాలంలో జరిగిన ఘటనల్లో ముఖ్యమైన పాత్రలు పోషించిన, మాతా గుజ్రీ మై భాగో, మాతా సుందరి, రాణి సాహిబ్ కౌర్, రాణి సదా కౌర్, మరియు మహారాణి జింద్ కౌర్ వంటి అనేక మంది మహిళల పేర్లను నమోదు చేశారు.

చదువు: సిక్కు మతంలో చదువు చాలా ముఖ్యమైనదిగా భావిస్తారు. ఎవరి విజయంలో అయినా ఇది కీలకమైనది. ఇది వ్యక్తిగత అభివృద్ధి ప్రక్రియ మరియు ఇది మూడవ గురువు అనేక పాఠశాలలను నెలకొల్పడానికి కారణం.

గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ ఇలా చెప్పింది: "గురువు ద్వారానే దేవుని జ్ఞానం, ధ్యానం అన్నీ పొందబడుతాయి". **SGGS, పేజీ 831**

అందరికీ చదువు అవసరం, ప్రతి ఒక్కరూ తమ శక్తికి తగ్గ విధంగా పనిచెయ్యాలి. మూడవ గురువు పంపిన సిక్కు మతప్రచారకుల్లో యాభై రెండు మంది స్త్రీలే.

'ది రోల్ అండ్ ఫ్లేటన్ ఆఫ్ సిక్కు ఉమెన్' లో, డాక్టర్ మొహిందర్ కౌర్ గిల్ ఇలా రాశారు,

"గురు అమర్ దాస్, మహిళలు అంగీకరించే వరకు, ఏ బోధనలు కూడా మొదలు అవ్వవని నమ్మకం కలిగదని అన్నారు".

దుస్తులపై ఆంక్షలు:

మహిళలు ముసుగు ధరించకూడదనే కాకుండా, సిక్కు మతం దుస్తుల విధానానికి సంబంధించి ఒక సరళమైన మరియు అత్యంత ముఖ్యమైన ప్రకటన చేసింది. ఇది లింగవివక్షతో సంబంధం లేకుండా సిక్కులందరికీ వర్తిస్తుంది. గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ ఇలా చెప్పింది.

"శరీరం అసౌకర్యంగా, మనస్సు చెడు ఆలోచనలతో నిండి ఉండేలాంటి దుస్తులను ధరించవద్దు." SGGS, పేజీ 16

మహిళల యొక్క ఆత్మరక్షణ:

సిక్కు మహిళలు కిర్పాన్ (ఖడ్గం) మరియు ఇతర ఆయుధాలతో తమను తాము రక్షించుకోవాలి. ఇది మహిళలకు ప్రత్యేకమైనది ఎందుకంటే తమను తాము రక్షించుకోవడం చరిత్రలో ఇదే మొదటిసారి. రక్షణ కోసం పురుషులపై ఆధారపడే అవసరం ఉండకూడదు. SGGS సూక్తులు:

"భూమిమీద, ఆకాశంలో నాకు వేరేది ఏమీ కనబడలేదు. స్త్రీలలో, పురుషులందరిలో, తన కాంతి ప్రకాశిస్తూనే ఉంటుంది. * SGGS పేజీ 223.

ਸ੍ਰੀ ਨੁੰਚੀ ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਡਨਿੰਚੁ. ਸ੍ਰੀਠੋਨੇ, ਪੁਰੁਸ਼ੁ ਪੁਠਾਡੁ; ਸ੍ਰੀਨਿ
ਨਿਸ਼ਿਠਾਰਠੰ ਚੇਸੁਕੁਨਿ ਵਿਵਾਹੰ ਚੇਸੁਕੁਨਾਡੁ. ਸ੍ਰੀ ਅਠਨਿ ਸੇਹਿਠੁਰਾਲੁ
ਅਵੁਠੁੰਦਿ; ਠਦਵਾਰਾ, ਰੇਪਠੀ ਠਰਾਲੁ ਪੁਡਠਾਠਿ. ਅਠਨਿ ਸ੍ਰੀ ਮਰਠੀੰਚਗਾਨੇ, ਮਰੋ
ਸ੍ਰੀਨਿ ਵੇਠੁਕੁਠਾਡੁ; ਸ੍ਰੀਕੀ ਅਠਨੁ ਡੰਠੀ. ਮਰਿ ਠਨਨਿ ਚੇਠਠਦਿ ਅਨਿ ਪਿਲਵਠੰ
ਏਂਦੁਕੁ? ਆਮੇ ਨੁੰਚੇ ਰਾਞਾਲੁ ਪੁਡਠਾਰੁ. ਸ੍ਰੀ ਨੁੰਚੀ, ਸ੍ਰੀ ਞਨਿਸੁੰਦਿ; ਸ੍ਰੀ
ਠੇਨਿਦੇ, ਏਵਰੁ ਠੇਰੁ. ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ, SGGG ਪੇਞੀ 473

ਕਠੁੰ ਵਿਸ਼ਠੰਠੋ: "ਠ ਨਾ ਠੇਵੁਡਾ, ਨਾ ਵਿਵਾਹ ਕਾਨੁਕ ਕਠੁੰਗਾ ਨੀ ਪੇਰੁ ਨਾਕੁ
ਞਵੁ." ਸ਼ੀ ਗੁਰੁ ਰਾਮ ਠਾਨ ਗਾਰੁ, ਪੇਞੀ 78, ਲੈਨ 18 SGGG

మీ ప్రయాణంలో నమ్రత కీలక సారాంశం

వినయం అనేది సిక్కు మతంలో ఒక ముఖ్యమైన విషయం. సిక్కులు ఎప్పుడూ దేవుని ముందు వినయం తో ఉండాలి. పంజాబీభాషలో నిమ్రత మరియు వినయంకు సన్నిహిత సంబంధం కలిగి ఉంది. నిమ్రత అనేది గుర్బానీలో బాగా ప్రచారం చేయబడిన ఒక సుగుణం. ఈ పంజాబీ పదానికి అర్థం "వినయం", "దయ" లేదా "వినయం".

మానవులందరికీ ఇది ఒక ముఖ్యమైన లక్షణం మరియు ఇది అన్ని వేళలా అందరి ఆలోచనలో ఒక ముఖ్యమైన భాగం. సిక్కుల లక్షణాలలో ఇతర నాలుగు భాగాలు ఏంటంటే:
సత్యం (సత్),
సంతృప్తి (సంతోఖ్),
కరుణ (దయ) మరియు
ప్రేమ (ప్యార్).

ఈ ఐదు గుణాలు ఒక సిక్కుకు అవసరం మరియు ధ్యానం చేయడం వాళ్ళ బాధ్యత, ఈ సద్గుణాలను పెంపొందించడం మరియు వాటిని వ్యక్తిత్వంలో భాగం చేయడం వారి పని.

గుర్బాని మనకి చెప్పింది ఏంటంటే:

"వినయం యొక్క ప్రతిఫలం మనశాంతి, ఆనందం. వినయంతో, ప్రతి ఒక్కరూ దేవుణ్ణి కోసం ధ్యానం చేయాలి. కరుణామయుడయి, వినయము గలవాడు.

గురునానక్, సిక్కు మతం యొక్క మొదటి గురువు:

"ప్రేమతో కూడిన వినయముతో వినుట మరియు నమ్ముట వలన నామం తో మీ మనస్సు శుభ్రపరచబడుతుంది, నీ లోని పవిత్రమైన భక్తి ద్వారా." - SGGG పేజీ 4

"సంతృప్తిని మీ చెవిరింగులుగా, వినయాన్ని మీ యాచన గిన్నెగా, ధ్యానాన్ని మీ శరీరానికి రాసే బూడిదగా మార్చుకోండి." - SGGG పేజీ 6

ఆధ్యాత్మికత వైపు ప్రయాణం

గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ ఒక శాశ్వతమైన సజీవ గురువు, సిక్కు గురువులు, హిందూ మరియు ముస్లిం సాధువుల కవితా కూర్పు. సంకలనం వారి ద్వారా సమస్త మానవాళికి దేవుడు అందించిన బహుమతి. గురు గ్రంథ్ సాహిబ్లోని దృష్టి ఏ విధమైన అణచివేత లేని దైవిక న్యాయంపై ఆధారపడిన సమాజం. గ్రంథం హిందూ మతం మరియు ఇస్లాం మతాల గ్రంథాలను గుర్తించి, గౌరవిస్తున్నప్పటికీ, ఈ మతాలలో దేనితోనూ నైతిక సయోధ్యను ఇది సూచించదు. గురు గ్రంథ్ సాహిబ్లో స్త్రీలు పురుషులతో సమానమైన పాత్రలతో ఎంతో గౌరవించబడ్డారు. స్త్రీలు పురుషులతో సమానమైన ఆత్మలను కలిగి ఉంటారు మరియు తద్వారా విముక్తిని సాధించే సమాన అవకాశాలతో వారి ఆధ్యాత్మికతను పెంపొందించుకునే సమాన హక్కును కలిగి ఉంటారు. మహిళలు ప్రముఖ మత సమ్మేళనాలతో సహా అన్ని మత, సాంస్కృతిక, సామాజిక మరియు లౌకిక కార్యకలాపాలలో పాల్గొనవచ్చు.

సిక్కు మతం సమానత్వం, సామాజిక న్యాయం, మానవాళికి సేవ మరియు ఇతర మతాల పట్ల సహనాన్ని సూచిస్తుంది. సిక్కు మతం యొక్క ముఖ్యమైన సందేశం రోజువారీ జీవితంలో కరుణ, నిజాయితీ, వినయం మరియు దాతృత్వం యొక్క ఆదర్శాలను ఆచరిస్తూ అన్ని సమయాలలో ఆధ్యాత్మిక భక్తి మరియు దేవుని గౌరవం. సిక్కు మతం యొక్క మూడు ప్రధాన సిద్ధాంతాలు భగవంతుడిని ధ్యానం చేయడం మరియు స్మరించుకోవడం, నిజాయితీగా జీవించడం మరియు ఇతరులతో పంచుకోవడం.

ఆత్మ కోసం ఈ స్పిరిచ్యువల్ జర్నీ చేయడానికి ప్రయత్నం చేసినందుకు అభినందనలు. అనువాదం అసలైనదానికి దగ్గరగా ఉండదు, ప్రత్యేకించి పూర్తి గురు గ్రంథ్ సాహిబ్ కవిత్యంలో ఉన్నప్పుడు మరియు రూపకాల ఉపయోగం పనిని చాలా కష్టతరం చేస్తుంది. దైవిక సందేశంలో, హిందూ & ముస్లిం పురాణ కథలు తరచుగా ప్రలహాద్, హర్నాకాష్, లక్ష్మీ, బ్రహ్మ మొదలైనవాటిని ఉపయోగించబడతాయి. దయచేసి వాటిని అక్షరాలా చదవకండి కానీ వాటి అంతర్లీన సందేశాన్ని అర్థం చేసుకోండి. భగవంతుడు ఒక్కడే మరియు ఆయనతో ఐక్యం కావడమే మానవ జీవిత లక్ష్యం అనే వాస్తవంపై దృష్టి కేంద్రీకరించబడింది.

మీ భాషలో మీకు దైవిక సందేశాన్ని అందజేయడానికి అనేక మంది స్వచ్ఛంద సేవకులు సంవత్సరాలుగా ఈ పని చేస్తున్నారు. మీకు ఏవైనా ప్రశ్నలు ఉంటే, దయచేసి walnut@gmail.comకి ఇమెయిల్ పంపడానికి సంకోచించకండి మరియు ఈ ప్రయాణంలో మీతో చేరడానికి మేము ఇష్టపడతాము.